

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Cob/86/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2621200591
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mgr. Miriam Plavčáková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:2621200591.3

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Mgr. Miriam Plavčákovvej a členov senátu JUDr. Evy Fulcovej a JUDr. Blanky Malichovej, v právnej veci žalobcu: JÁNY, s.r.o., IČO: 31 419 305, so sídlom Cesta na Hohenau 795, Moravský Svätý Ján, v mene ktorej koná X. C., narodená XX.XX.XXXX, bytom W.V., K. I. S. XXX, zastúpeného: JUDr. Ján Tóth, advokát, so sídlom Záhradnícka 151, Bratislava, IČO: 42 133 238, proti žalovaným: 1/ X.. S. J., narodený XX.XX.XXXX, bytom I. XXX, 2/ Clean Service s.r.o., IČO: 51 049 279, so sídlom Mánesovo námestie 1231/3, Bratislava, 3/ L. N., narodený XX.XX.XXXX, bytom X. K. XX/X, K., 4/ JÁNY SK, s.r.o., IČO: 46 287 582, so sídlom 1.mája 5, Malacky, 5/ S.. I. K., narodený XX.XX.XXXX, bytom K. I. S. XXX, 6/ Huber Agro, s.r.o., IČO: 47 746 483, so sídlom Galvaniho 7/D, Bratislava, 7/ K. K., narodený XX.XX.XXXX, bytom I. XXX, 8/ W. N., narodený XX.XX.XXXX, bytom I. XXXX, 9/ INAT s.r.o., IČO: 35 976 101, so sídlom Kremnická 26, Bratislava, zastúpený: ALMOND LEGAL s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 47 248 653, 10/ ATOPS Development s.r.o., IČO: 46 911 880, so sídlom Mlynské Nivy 48, Bratislava, zastúpený: JUDr. Ľubomír Nemček, advokát, so sídlom Čajkovského 5, Bratislava, 11/ PRO - BAU, s.r.o., IČO: 31 383 564, so sídlom Závod 1049, 12/ I. E., narodený XX.XX.XXXX, bytom I. XXX, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniam Okresného súdu Senica č.k. 7Cb/3/2021-364 zo dňa 10.01.2022 v spojení s opravným uznesením č.k. 7Cb/3/2021-541 zo dňa 15.02.2023 a č.k. 7Cb/3/2021-434 zo dňa 31.05.2022 v spojení s opravným uznesením č.k. 7Cb/3/2021-543 zo dňa 15.02.2023, takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Senica č.k. 7Cb/3/2021-364 zo dňa 10.01.2022 v spojení s opravným uznesením č.k. 7Cb/3/2021-541 zo dňa 15.02.2023 potvrdzuje.

II. Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Senica č.k. 7Cb/3/2021-434 zo dňa 31.05.2022 v spojení s opravným uznesením č.k. 7Cb/3/2021-543 zo dňa 15.02.2023 zrušuje.

III. Žalovanému v 9/rade a žalovanému v 10/rade súd proti žalobcovi priznáva nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

IV. Žalovaným v 1/ až 8/rade a žalovaným v 11/ a v 12/rade súd proti žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

I. Odvolanie voči uzneseniu č.k. 7Cb/3/2021-434 zo dňa 31.05.2022

1. Napadnutým uznesením č.k. 7Cb/3/2021-434 zo dňa 31.05.2022 súd prvej inštancie prerušil konanie do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde v Trnave pod sp. zn. 60Cb/18/2022.
2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie okrem popisu skutkových okolností veci a právnych východísk odôvodnil nasledovne:

„4. I. E., súčasný konateľ spoločnosti JÁNY, s.r.o. súdu oznámil, že na základe úmrtia Q. C. prišlo k zápisu zmien v obchodnom registri. Ako konateľ je zapísaný I. E., ako jediný spoločník L. N., žalovaný v 3. rade.
5. Právny zástupca zomrelého Q. C. a v súčasnosti jeho dcéry X. C. súdu oznámil, že na Okresný súd v Trnave bola podaná žaloba okrem iného o určenie neplatnosti uznesení prijatých dňa 16.02.2022 mimo valného zhromaždenia a o určenie neplatnosti rozhodnutí spoločníka zo dňa 16.02.2022, ktoré sa týkajú aj obchodného podielu zomrelého Q. C. v spoločnosti, na základe týchto uznesení prišlo k prevodu obchodného podielu po Q. C., k zmene spoločenskej zmluvy, k zmene štatutára spoločnosti, k zmene konania menom spoločnosti. Právny zástupca X. C. v tomto konaní tvrdí, že obchodný podiel v spoločnosti JÁNY, s.r.o. patrí do dedičstva po Q. C.. Konanie sa vedie pod sp. zn. 60Cb/18/2022.

....

7. Nakoľko otázka aktívnej vecnej legitímácie X. C., s ktorou jej právny zástupca navrhuje pokračovať v konaní, je pre ďalšie konanie a rozhodnutie vo veci podstatná a jej posúdenie závisí od rozhodnutia Okresného súdu v Trnave vo veci sp. zn. 60Cb/18/2022, súd rozhodol o prerušení predmetného konania až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde v Trnave pod sp. zn. 60Cb/18/2022.“

3. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ustanovenia § 164 CSP.

4. Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý namietal neprípustnosť prerušenia konania počas odvolacieho konania súdom prvej inštancie. Odvolateľ bol názoru, že po začatí odvolacieho konania na základe odvolania voči uzneseniu o neodkladnom opatrení mohol súd I. inštancie konať striktnie podľa § 329 ods. 1, § 331 ods. 1, § 373 až § 377 CSP.

5. V súčasnom štádiu konania podľa žalobcu absentuje oprávnenie súdu I. inštancie prerušiť konanie, nakoľko súd I. inštancie by takýmto rozhodnutím právne i fakticky prerušoval už začaté odvolacie konanie, čím by závažným spôsobom prekročil akékoľvek svoje oprávnenia a najmä svoju príslušnosť.

6. Odvolaním napadnuté rozhodnutie teda súd prvej inštancie vydal v rozpore § 34 CSP o funkčnej príslušnosti súdov. Súd prvej inštancie nebol oprávnený napadnuté uznesenie vydať, nakoľko nemôže blokovať odvolací súd v konaní a rozhodnutí o odvolaní. Uvedeným dochádza i k porušeniu § 191 vyhlášky č. 543/2005 Z.z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špecializovaný trestný súd a vojenské sudy.

7. Žalobca ďalej tvrdil, že vydaním napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie zasiahol do jeho základného práva na súdnu ochranu podľa Čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a odníma žalobcovi právo konať pred súdom, aj vzhľadom na ním skôr podané odvolanie.

8. K otázke aktívnej vecnej legitímácie X. C. v konaní, s prihliadnutím na úmrtie spoločníka žalobcu, ktorý podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odvolateľ uviedol, že zomrelý spoločník p. X. C. odkázal závetom svoj dedičský podiel. Zdôraznil, že žalujúcim je stále obchodná spoločnosť, JÁNY, s.r.o. a tento sa procesne nezmenil, iba došlo k zmene spoločníka, ktorý podľa § 122 ods. 3 ObZ v konaní pred súdom v mene spoločnosti uplatňuje nároky žalujúcej spoločnosti (t.j. namiesto nebohého spoločníka žalobcu vystupuje jeho závetný dedič, ktorý zdedil jeho obchodný podiel; analogicky v zmysle § 63 ods. 2 CSP, hoci tu nejde procesne o stranu v konaní).

9. Pre účely osvedčenia aktívnej vecnej legitímácie v predmetnom konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je tak podľa názoru žalobcu dostatočne osvedčená skutočnosť, že:

- pani X. C. je závetnou dedičkou po neb. Q. C. a

- menovaná zdedila celý jeho obchodný podiel v žalobcovi,

a ex lege je teda oprávnená postupovať podľa § 122 ods. 3 ObZ.

10. Súd I. inštancie bez toho, aby prejudikoval rozhodnutie vo veci samej podľa žalobcu mal a mohol považovať za dostatočne osvedčené to, že X. C. je závetnou dedičkou po neb. Q. C. v rozsahu celého jeho obchodného podielu v žalobcovi, nakoľko súd I. inštancie v konaní o neodkladnom opatrení dokazovanie ex lege nevykonáva (t.j. nemusí mať úplnú istotu o aktívnej legitímácii žalobcu).

11. Podľa názoru žalobcu súd I. inštancie nesprávne aplikoval aj § 164 CSP, pretože nielenže nedostatočne zohľadnil reálne súvislosti prejednávanej veci (napr. to, že vo veci začalo odvolacie konanie predtým, ako súd I. inštancie konanie - vrátane začatého odvolacieho konania - prerušil), ale opomenul i to, že rozhoduje vo veci návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré predstavuje zrýchlenú formu konania a rozhodovania, pričom rozhoduje do 30 dní od doručenia návrhu.

12. Poukázal na to, že ustanovenie § 164 CSP upravuje fakultatívne prerušenie konania tak, že súd je povinný skôr urobiť iné vhodné opatrenia dostupnými procesnými prostriedkami, a až keď tieto zlyhajú, môže konanie prerušiť. Žalobca namietal, že z napadnutého rozhodnutia nemožno zistiť, aké iné opatrenia súd I. inštancie vôbec zvažoval predtým, než sa rozhodol pre fakultatívne prerušenie konania.

13. Vzhľadom na dôvody, obsiahnuté v odvolaní, žalobca navrhol, aby odvolací súd o podanom odvolaní rozhodol tak, že napadnuté rozhodnutie súdu I. inštancie zruší a rozhodne o skoršom odvolaní žalobcu

proti uzneseniu súdu I. inštancie zo dňa 10.01.2022, č.k. 7Cb/3/2021-364, t.j. o v poradí druhom zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

14. Žalobca si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho aj prvoinštančného konania.

15. K odvolaniu žalobcu sa vyjadrili žalovaný v 3/ a v 12/rade podaním zo dňa 01.08.2022 tak, že podľa ich názoru podala odvolanie neoprávnená osoba, keďže táto osoba nebola oprávnená konať v mene spoločnosti JÁNY, s.r.o. . Spoločník, ktorý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podal, p. Q. C. zomrel, preto nemohol podať odvolanie a nemôže ani mať právneho zástupcu.

16. Skôr označení žalovaní tvrdili, že je zavádzajúce tvrdiť, že je dostatočne osvedčená skutočnosť, že pani X. C.Á. je závetnou dedičkou po neb. Q. C. a menovaná zdedila celý jeho obchodný podiel v spoločnosti JÁNY, s.r.o. Dedenie obchodného podielu závetom by prichádzalo do úvahy, keby dotknutý obchodný podiel bol dediteľný, k čomu podľa nich nedošlo.

17. Tvrdili, že spoločnosť JÁNY, s.r.o. bola pred smrťou neb. Q. C. spoločnosťou uzavretou, tj. nemohol do nej nikto vstúpiť, a to ani dedením namiesto spoločníka, ak s tým nevyslovilo súhlas valné zhromaždenie. Spoločenskou zmluvou bolo vylúčené dedenie obchodných podielov, okrem prípadu, že by s dedením obchodného podielu vyslovilo súhlas valné zhromaždenie. Uvedené jednoznačne vyplýva z textu spoločenskej zmluvy, konkrétne z ustanovenia č. VII ods. 2 „obchodný podiel je možné dediť, deliť a prevádzať len so súhlasom valného zhromaždenia“.

18. V zmysle skôr uvedeného bolo možné obchodný podiel v čase smrti poručiteľa dediť, len ak na to bol daný súhlas valného zhromaždenia. Vzhľadom na to, že dedičstvo sa nadobúda smrťou poručiteľa, je zrejmé, že prípadný súhlas na dedenie obchodného podielu mal byť daný pred smrťou poručiteľa, čo sa v danom prípade nestalo. Preto bolo dedenie vylúčené a momentom jeho smrti obchodný podiel p. Q. C. prešiel na spoločnosť v zmysle § 116 ods. 3 a § 113 ods. 5 a 6 Obchodného zákonníka.

19. Na vyjadrenie žalovaných zo dňa 01.08.2022 reagoval odvolateľ v podaní zo dňa 19.10.2022 nasledovne:

20. K námietke, že Q. C. zomrel dňa 16.01.2022, pričom odvolanie bolo podané až po jeho smrti, kedy ho už advokát nebol oprávnený zastupovať ako spoločníka konajúceho za žalobcu, odvolateľ s poukazom na Čl. 4 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), v spojení s § 33b ods. 6 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“ alebo „Občiansky zákonník“) uviedol, že s označeným tvrdením nesúhlasí. V zmysle § 33b ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak splnomocniteľ (Q. C.) zomrie, je splnomocnenec (advokát) povinný urobiť ešte všetko, čo neznesie odklad, aby splnomocniteľ alebo jeho právny nástupca neutrpel ujmu na svojich právach. Podanie odvolania v danom prípade predstavovalo procesný úkon, ktorý neznesol odklad a bol nevyhnutný preto, aby p. Q. C. ani jeho právny nástupca neutrpel ujmu na svojich právach v konaní pred súdom. Zároveň podanie odvolania neodporovalo ani vôli právnych nástupcov, keďže p. X. C. poskytla totožnému advokátovi plnú moc, aby pokračoval v zastupovaní žalobcu a expressis verbis v plnej moci zo dňa 02.03.2022 aj prijala existujúci stav konania.

21. K otázke dediteľnosti a zdedenia obchodného podielu odvolateľ uviedol, že podľa jeho názoru ide o okolnosti, ktoré môžu mať vplyv na rozhodnutie vo veci samej a nie na konanie o nariadení neodkladného opatrenia, nakoľko v rámci konania o nariadenie neodkladného opatrenia sa nevykonáva dokazovanie v takom rozsahu, ako je tomu vo veci samej. Závetom predloženým do súdneho spisu je podľa neho dostatočne preukázané, že p. X. C. je závetnou dedičkou celého obchodného podielu po nebohom spoločníkovi, p. Q. C., v spoločnosti žalobcu, čo dostatočne v aktuálnej procesnej fáze osvedčuje tvrdenú aktívnu vecnú legitímáciu.

22. Odvolateľ doplnil, že Okresný súd Trnava v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia pod sp.zn. 60Cb/18/2022 sa nestotožnil v tvrdeniami žalovaných o tom, že p. X. C. nezdedila obchodný podiel v žalobcovi, že tento nie je dediteľným a zároveň súd videl aj „zlý úmysel“ na strane druhého spoločníka a aktuálneho - formálneho - konateľa žalobcu, preto nariadil neodkladné opatrenie. S tvrdeniami žalovaných o nedediteľnosti obchodného podielu v žalobcovi odvolateľ nesúhlasil, označil ich za nesprávne a contra legem, pričom mal za to, že žalovaný v 3./ rade vykladá spoločenskú zmluvu žalobcu zámerne nesprávne.

23. V podaní zo dňa 22.02.2024 (čl. 659) žalovaný v 2/rade uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s podaním zo dňa 01.08.2022. V totožnom znení sa vyjadril žalovaný v 4/rade v podaní z rovnakého dňa (čl. 660).

24. Žalovaný v 9/rade sa k odvolaniu voči uzneseniu o prerušení konania vyjadril podaním zo dňa 27.03.2024 (čl. 665) tak, že v danom prípade podľa jeho názoru nie je dôvod pre prerušenie konania. Poukazujúc na svoje vyjadrenie k odvolaniu voči rozhodnutiu o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bol názoru, že spoločnosť JÁNY s.r.o. konajúca prostredníctvom spoločníka nemôže byť aktívne legítimovaná na podanie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, a to bez ohľadu na

skutočnosť, či je uvedeným spoločníkom (údajne konajúcim za spoločnosť) pán Q. C. alebo jeho dedička. Prerušenie konania kvôli ustáleniu aktívnej vecnej legitímácie p. X. C. sa mu javilo ako nedôvodné, nakoľko samotný žalobca tak ako je identifikovaný v podanom návrhu nie je aktívne legitimovaný na podanie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Bol preto presvedčený, že nie sú splnené podmienky pre prerušenie konania a navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie o prerušení konania zrušil.

II. Odvolanie voči uzneseniu č.k. 7Cb/3/2021-364 zo dňa 10.01.2022

25. Napadnutým uznesením č.k. 7Cb/3/2021-364 zo dňa 10.01.2022 súd prvej inštancie zamietol návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia (NO), ktorým návrhom sa žalobca domáhal, aby súd uložil každému zo žalovaných povinnosť zdržať sa a) konania, ktorým by mohlo dôjsť k ich prevodu alebo prechodu vlastníctva, užívania, dražbe, zriadenia farchy, b) k ich vloženiu ako nepeňažného vkladu do obchodnej spoločnosti alebo do majetku inej právnickej osoby a c) stavebných činností, a to vo vzťahu k nehnuteľnostiam, ktoré boli špecifikované v návrhu. Druhým petitom navrhol uložiť I. E. povinnosť zdržať sa uskutočňovania akýchkoľvek právnych úkonov a akéhokoľvek konania za obchodnú spoločnosť JÁNY s.r.o., tretím petitom navrhol pozastaviť platnosť, účinnosť a právne účinky listiny zo dňa 24.06.2013 označenej ako „Plnomocnenstvo“ udelené splnomocniteľmi L. N. a X.. K. C.O. pre splnomocneného I. E. a nakoniec posledným petitom navrhol uložiť žalobcovi povinnosť podať žalobu vo veci samej v lehote 60 dní odo dňa vykonateľnosti uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia.

26. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie okrem popisu skutkových okolností veci a právnych východísk odôvodnil nasledovne:

„16. V danom prípade má súd za to, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu nie je preukázaný, pretože žalobca nepreukázal že by aktuálne hrozilo nebezpečenstvo prevodov nehnuteľností z majetku spoločnosti v prospech iných subjektov. Existencia právneho pomeru medzi účastníkmi alebo existencia nároku, príp. jeho osvedčenie samé o sebe ešte netvorí zákonný dôvod pre nariadenie neodkladného opatrenia. Až ich ohrozenie dovoľuje súdu neodkladné opatrenie nariadiť. Toto ohrozenie bezprostredne hroziacej ujmy musí byť konkrétne a navyše oprávneným účastníkom aspoň osvedčené. Nie je možné vychádzať len z tvrdenia žalobcu obsiahnutého v návrhu, avšak z tvrdenia ničím neosvedčeného.

17. Žalobca návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodňoval tým, že je možno dôvodne predpokladať, že sa v doteraz uskutočnených úkonoch jednalo o zosúladený špekulatívny postup žalovaného v 12. rade najmä so žalovaným v 3. rade a prostredníctvom neho so žalovaným v 4. rade, resp. aj žalovaným v 2.rade, zameraný výlučne na špekulatívne vyvedenie celého nehnuteľného majetku z obchodného majetku spoločnosti bez primeraného protiplnenia v snahe obísť nielen druhého konateľa spoločnosti X.. K. C., ale aj žalobcu. Toto tvrdenie žalobcu však zostalo len v rovine domnienky, možnosti, či predpokladu alebo obavy žalobcu. Súdu k týmto tvrdeniam chýba osvedčenie, že existuje konkrétne reálne nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, týkajúce sa v žalobnom návrhu uvádzaných nehnuteľností. Žalobca neponúkol súdu ani dodatočne žiaden aktuálny dôkaz, že nehnuteľnosti uvádzané v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sú ponúkané k prevodu alebo prechodu ich vlastníckeho práva, k prenajatiu alebo inému poskytnutiu do užívania, dražby, zaťaženia, vloženiu ako nepeňažného vkladu do majetku inej právnickej osoby alebo k stavebným činnostiam. Keďže žalobca ničím neosvedčil jednu z dvoch základných podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia, a to konkrétne nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, bolo potrebné uzavrieť, že dôvody pre nariadenie žalobcom navrhovaného neodkladného opatrenia splnené neboli, a to vo všetkých odsekoch žalobného návrhu. Súd sa oboznámil so skutkovým stavom uvedeným v pripojenom spise vo veci vedenej na OS Senica pod sp.zn. 9Cb/3/2021 (predtým pôvodne vedenej pod sp.zn. 5C/10/2021) a nezistil dôvod na nariadenie neodkladného opatrenia podľa nároku uplatneného žalobcom v jeho odseku jeden, dva a tri, pretože žalobca doteraz predloženými dôkazmi uplatnený nárok neosvedčil. Odsek štyri návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia navyše zanikol, a to dňa 18.03.2021, kedy žalobca podal na tunajšom súde žalobu vo veci samej - o určenie vlastníckeho práva, ktorá je aktuálne vedená pod sp.zn. 9Cb/3/2021.

18. Žalobca - navrhovateľ neodkladného opatrenia inými dôkazmi, okrem doteraz predložených a okrem založených v pripojenom spise, nedoplnil. Listom súdu doručeným dňa 02.09.2021 predložil opravu vo formálnom označení žalobcu, ktorú opravu súd akceptoval. Pretože ide výlučne o formálnu opravu súd nepovažuje za potrebné o nej rozhodovať uznesením.

19. O náhrade trov konania sporových strán súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalovaným, ktorí síce boli v konaní úspešní, nepriznal náhradu trov konania, pretože im žiadne trovy konania nevznikli. “

27. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ustanovení § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 325 ods. 2 písm. c), § 326 ods. 1, ods. 2, § 329 ods. 1, ods. 2 a § 332 ods. 1 CSP.

28. Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý v podanom odvolaní uplatnil všetky odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 CSP s výnimkou odvolacieho dôvodu § 365 ods. 1 písm. c) CSP.

29. V podanom odvolaní namietal opakované porušenie § 331 CSP, ktoré mu spôsobilo zásah do jeho práv zo strany súdu I. inštancie a to výrazne intenzívnejšie, než tomu bolo v predchádzajúcom prípade (v prípade totožného porušenia rovnakého zákonného ustanovenia v súvislosti s prvým rozhodnutím súdu prvej inštancie o jeho návrhu na nariadenie NO. Podľa žalobcu uvedený nesprávny postup súdu prvej inštancie viedol k aktívnej snahe o zmarenie účinkov návrhu na nariadenie NO zo strany žalovaných.

30. O uvedenom svedčia podľa žalobcu aj súdom zistené závery v ods. 4. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, keď súd I. inštancie zistil - avšak ignoroval a absolútne neposudzoval - že žalovaný v 1./rade počas konania pod sp.zn. 7Cb/3/2021 prevádzal nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, k.ú. I. na svojho syna (t.j. osobu spriaznenú). Súd I. inštancie nezaujímal, kedy k prevodu uvedenej nehnuteľnosti došlo, hoci v časti „B“ LV č. XXXX, k.ú. I., sú ako titul nadobudnutia uvedené min. dve Kúpne zmluvy a to pod zn. V-1456/2021 vklad povolený 10.06.2021 a pod zn. V2168/2021 vklad povolený 04.08.2021 (uvedené mal súd I. inštancie podľa žalobcu vedieť i vzhľadom na § 1 ods. 3 písm. b) zákona proti byrokracii č. 177/2018 Z.z.). Teda, ak konanie začalo dňa 05.02.2021 je zjavné, že žalovaný v 1./rade previedol svoj spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnostiach v k.ú. I., LV č. XXXX, počas súdneho konania. Žalobca mal za to, že k tomu prispel i nezákonný postup súdu I. inštancie, keďže k prevodu došlo v čase až potom, ako žalovanému v 1./rade súd I. inštancie nezákonne doručil uznesenie o prvom zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

31. Žalobca súdu I. inštancie ako odvolaciu vadu vytkol i to, že súd I. inštancie zo žalobcovi neznámeho dôvodu koná ako s účastníkom konania dokonca aj s Okresným úradom Senica, ktorému doručuje v rozpore s § 331 ods. 3 CSP všetky podania a rozhodnutia nachádzajúce sa v súdnom spise.

32. Vzhľadom na vyššie uvedené žalobca považoval celé konanie na súde I. inštancie o návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia za zmätočné, nepreskúmateľné a porušujúce základné práva žalobcu, a to až v ústavnoprávnej rovine, pričom postup súdu I. inštancie a napadnuté rozhodnutie ako jeho výsledok, označil za rozporný so zákonom.

33. Ďalšia odvolacia námietka žalobcu smerovala k tomu, že napadnuté rozhodnutie je iba „nesprávne „zrecyklované“ skoršie a vadné rozhodnutie na čl. 266, zrušené odvolacím súdom“. V tejto súvislosti poukázal na odlišnosti medzi napadnutým rozhodnutím a skorším rozhodnutím súdu, ktoré bolo zrušené odvolacím súdom. Poukázal na to, že odesky 4. až 7. sú zasa iba prevzaté z iného súdneho spisu Okresného súdu Senica (sp.zn. 9Cb/3/2021; pôvodne vedenej pod sp. zn. 5C/10/2021) vo veci samej, podľa procesných podaní niektorých žalovaných v ňom založených, ktoré žalobcovi doposiaľ doručené neboli a ten nemal možnosť oboznámiť sa s nimi, ani na ne nijako reagovať, hoci súd I. inštancie ich nekriticky prevzal do napadnutého rozhodnutia, pričom sa s nimi nijako nevysporiadal, čím spravil napadnuté rozhodnutie vnútorne zásadným spôsobom rozporným a nekonzistentným. Súd I. inštancie však neumožnil žalobcovi, aby pred rozhodnutím súdu I. inštancie akýmkoľvek spôsobom reagoval na tie vyjadrenia žalovaných, ktoré súd pojal do svojho odôvodnenia z iného spisu vo veci samej, hoci z daného spisu mu muselo byť zrejmé, že o nich žalobca nemá vedomosť. Okrem toho, že žalobca o týchto vyjadreniach nemal vedomosť, súd I. inštancie znemožnil žalobcovi, aby vôbec mal možnosť zistiť, že súd I. inštancie procesné podania jeho procesných odporcov v inom konaní považuje v tomto konaní za podstatné. Ani v aktuálnej fáze sa pritom k uvedeným vyjadreniam žalobca nemôže vyjadriť, keďže tieto mu doposiaľ doručené neboli, pričom žalobcovi nie je známe, čo z nich súd I. inštancie vlastne zistil a ako na nich postavil napadnuté rozhodnutie.

34. Žalobca ďalej namietal absenciu záverov súdu I. inštancie vo vzťahu k prevodom žalovaných nehnuteľností, resp. k snahe o ich speňaženie (inzerciu), hoci uvedené sa stalo súčasťou súdneho spisu a tým i návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (resp. okolnosťou známou súdu I. inštancie) momentom vnesenia týchto skutočností do konania v rámci prvého odvolania žalobcu zo dňa 12.04.2021.

35. Žalobca nesúhlasil so závermi súdu I. inštancie, že návrh na nariadenie NO nie je preukázaný v „celom rozsahu“, keď žalobca nepreukázal aktuálnu hrozbu nebezpečenstva prevodu nehnuteľností, nakoľko takýto záver je podľa žalobcu jednoznačne v rozpore so zistením súdu I. inštancie o tom, že žalovaný v 1./rade počas konania previedol žalované nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX v k.ú. I. na spriaznenú tretiu osobu, čo súd I. inštancie v napadnutom rozhodnutí podľa žalobcu konštatoval v ods. 4. odôvodnenia). Uvedený záver je podľa žalobcu aj v rozpore s obsahom súdneho spisu (najmä s obsahom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a prvého odvolania zo dňa 12.04.2021), ako

aj so stavom vyplývajúcim z LV č. XXXX, k.ú. K. I. S., kedy je zrejmé, že tieto žalované nehnuteľnosti boli prevedené zo žalovaného v 3./ rade (L.Š. N.) na žalovaného v 2./ rade (spol. Clean Service, s.r.o.), pričom ako titul nadobudnutia slúžila Kúpna zmluva V-3183/2021 a Kúpna zmluva V-3185/2021; vklad povolený dňa 12.11.2021.

36. Poukázal aj na to, že v rámci uvedených nehnuteľností (LV č. XXXX, k.ú. K. I. S.), a to stavba bez súp. č., stojaca na parc.č. XXXX/XX, druh stavby: iná budova, popis stavby: Kravín je inzerovaná na predaj na stránke: <https://www.reality.sk/prevadzkuje-priestory/na-predaj-budova-na-podnikatelske-ucely-moravsky-svaty-jan-836-m2/RE0006782-21-000206/>, pod č. RE0006782-21-000206 (75) za cenu 55.000,-Eur, prostredníctvom realitnej kancelárie AMOS reality s.r.o..

37. Nehnuteľnosť zapísaná na LV č. XXX, k.ú. I. je aj v súčasnosti predmetom prevodu zo žalovaného v 4./ rade (spol. JÁNY SK, s.r.o.) na aktuálne neznámu osobu, pretože na príslušnom liste vlastníctva je vyznačená plomba: C.-XXXX/XXXX (Kúpna zmluva).

38. Dal do pozornosti, že vo svojom prvom odvolaní zo dňa 12.04.2021 od str. 5 poukázal na prevody min. desiatich nehnuteľností, ktoré sú predmetom návrhu na nariadenie NO, čo súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí tiež nezohľadnil, rovnako ako nezohľadnil ďalšie ním predložené inzeráty a obsah skoršieho odvolania v danej veci.

39. Žalobca v tejto súvislosti opätovne zdôraznil, že o prevodoch a speňažovaní žalovaného nehnuteľného majetku počas súdneho konania mal mať súd vedomosť ex lege a to min. vzhľadom na § 1 ods. 3 písm. b) zákona č. 177/2018 Z.z. o niektorých opatreniach na znižovanie administratívnej záťaže využívaním informačných systémov verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon proti byrokracii) v znení neskorších predpisov.

40. Súd I. inštancie nespĺnil ani povinnosť uloženú mu odvolacím súdom „diferencovať každú jednu konkrétnu nehnuteľnosť zvlášť vo vzťahu k jej aktuálnemu právnomu stavu a potrebe navrhovaného zákazu nakladania s ňou, ...“, pretože súd I. inštancie znovu o veci v tomto rozsahu rozhodol „en bloc“ bez toho, aby sa akokoľvek zaoberal jednotlivými nehnuteľnosťami. Zároveň rozhodol bez zohľadnenia obsahu súdneho spisu.

41. Napadnuté rozhodnutie podľa žalobcu neobsahuje žiadne odôvodnenie vo vzťahu k druhému a tretiemu navrhovanému petitu. V tejto súvislosti dodal, že účastníkom konania vo veci samej (na Okresnom súde Senica pod sp.zn. 9Cb/3/2021; pôvodne pod sp.zn. 5C/10/2021) nie je žalovaný v 12./ rade (ten nie je vlastníkom nehnuteľností, keďže tieto „iba“ vyvádzal z majetku žalobcu). Samotné pripojenie si spisu Okresného súdu Senica pod sp.zn. 9Cb/3/2021 vo veci samej tak bolo vo vzťahu k druhému a tretiemu petitu irelevantné, keďže konanie vo veci samej sa priamo netýka žalovaného v 12./ rade.

42. Pokiaľ ide o štvrtý petít, žalobca vyjadril súhlas s názorom odvolacieho súdu, že tento dňa 18.03.2021 zanikol, keď žalobca podal na Okresnom súde Senica žalobu o určenie vlastníckeho práva vo veci samej, ktorá je aktuálne vedená pod sp.zn. 9Cb/3/2021 (pôvodne pod sp.zn. 5C/10/2021). Ak uvedený záver súd I. inštancie iba prevzal do odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, žalobca uvedené nenamietal.

43. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody bol žalobca presvedčený, že súd I. inštancie nespĺnil povinnosť uloženú mu odvolacím súdom, nakoľko napadnuté rozhodnutie znovu nie je náležite odôvodnené a súd I. inštancie sa ani nevysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami, v dôsledku čoho je napadnuté rozhodnutie nepreskúmateľné. Napadnuté rozhodnutie považoval žalobca za vadné, nepreskúmateľné, nekonzistentné, vnútorne si odporujúce (nekoherentné), nepresvedčivé a právne neudržateľné.

44. Pretože skoršie rozhodnutie súdu prvej inštancie už bolo zrušené, žalobca navrhol odvolaciemu súdu, aby vo veci rozhodol sám, podľa § 390 CSP tak, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení a vyhovie návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenie v plnom rozsahu (prípadne z časti). Žalobca si zároveň uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho aj prvoinštančného konania.

45. V podaní zo dňa 02.03.2022 (čl. 407) odvolateľ oznámil súdu, že spoločník, ktorý konal v mene spoločnosti (p. Q. C. zomrel, pričom celý svoj obchodný podiel v žalujúcej spoločnosti odkázal závetom p. X. C., ktorá ho s poukazom na § 460 Občianskeho zákonníka nadobudla smrťou poručiťľa. Poukázal na § 116 ObZ s tým, že spoločenská zmluva v danom prípade dedenie nevyvlúčila. K zneniu spoločenskej zmluvy, podľa ktorej sa na dedenie vyžaduje súhlas valného zhromaždenia spoločnosti žalobcu, odvolateľ poukázal na uznesenie NS SR č.k. 10Bdo/24/2011-297 zo dňa 30.04.2013, ktorý podľa odvolateľa judikoval, že spoločenská zmluva viažuca prechod obchodného podielu na dedičov na súhlas valného zhromaždenia odporuje § 116 ods. 2 ObZ, a preto je takéto obmedzenie neplatné.

46. Zo skôr uvedených dôvodov odvolateľ navrhol, aby súd prvej inštancie podľa § 63 ods. 2, ods. 3 CSP pokračoval v konaní s p. X. C. ako dedičkou zo závetu po spoločníkovi, ktorý podal žalobu, a ktorá zotráva na podanom odvolaní v celom rozsahu.

47. K podanému odvolaniu sa vyjadrili žalovaní v 2/, 3/, 4/ a 12/ rade podaním zo dňa 23.08.2022 (čl. 485) tak, že podané odvolanie považovali za nedôvodné. Boli názoru, že žalujúca spoločnosť nie je v konaní riadne zastúpená. Samotný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podala podľa nich neoprávnená osoba a rovnako neoprávnená osoba robila úkony v konaní v mene žalobcu. Q. C. nebol podľa ich názoru v zmysle žiadneho zákonného oprávnenia oprávnený v mene spoločnosti podávať návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Takéto oprávnenie spoločníkovi spoločnosti nevyplývalo ani z ustanovenia § 122 ods. 3 ObZ. Z uvedeného dôvodu ani nebol oprávnený na udelenie plnomocenstva právnomu zástupcovi.

48. Poukázali na to, že odvolanie je datované dňa 10.02.2022, t.j. bolo podané až po zániku právnej subjektivity pána Q. C.. Právny zástupca žalobcu preto už nebol oprávnený zastupovať pána Q. C.. S odkazom na § 122 ods. 3 ObZ tvrdili, že po smrti p. C. už nemôže iná osoba v konaní robiť právne úkony. Zároveň jeho smrťou zaniklo aj udelené plnomocenstvo.

49. Pani X. C. nie je osobou oprávnenou konať v mene žalobcu, pretože spoločenskou zmluvou žalobcu bolo vylúčené dedenie obchodných podielov, okrem prípadu, že by s dedením obchodného podielu vyslovilo súhlas valné zhromaždenie, čo sa v danom prípade pred smrťou p. C. (ani neskôr) nestalo. Na podporu svojej argumentácie poukázali na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 29 Cdo 1080/2011. V danom prípade valné zhromaždenie do momentu smrti porúčiteľa nerozhodlo o tom, že obchodný podiel Q. C. je dediteľný (prípadne obchodné podiely spoločníkov sú dediteľné), preto dedenie bolo vylúčené momentom jeho smrti a obchodný podiel Q. C. prešiel na spoločnosť v zmysle § 116 ods. 3 a § 113 ods. 5 a 6 Obchodného zákonníka. Pani X. C. sa preto nikdy nestala spoločníkom spoločnosti.

50. Odhliadnuc od skôr uvedeného, v predmetnej veci podľa dotknutých žalovaných neexistuje potreba neodkladnej úpravy pomerov, nakoľko je v katastri nehnuteľností zapísaná k predmetným nehnuteľnostiam poznámka o prebiehajúcom súdnom konaní, a to tak o konaní vo veci samej ako aj o konaní o nariadenie neodkladného opatrenia.

51. Zákazy nakladania s predmetnými nehnuteľnosťami navrhované žalobcom by vlastníkov daných nehnuteľností neprímerane obmedzili. Sledovaný účel neodkladného opatrenia je už dostatočne zabezpečený samotným zápisom poznámky o prebiehajúcom súdnom konaní v katastri nehnuteľností. Nie je teda potrebné vlastníkov predmetných nehnuteľností zaťažovať ďalšími obmedzeniami a zakazovať im s nehnuteľnosťami disponovať. Už zápisom samotnej poznámky sú dosť poškodení.

52. Poukázali aj na to, že dôvodom podania návrhu na nariadenie NO je podľa nich pokus o riešenie situácie K. C., ktorý je zadlžený a v exekúcii a snaží sa v rozpore s dobrými mravmi získať prístup k nehnuteľnostiam, ktoré už raz spoločnosť JÁNY, s.r.o. predala a na škodu nadobúdateľov sa obohatiť tým, že nadobúdatelia by o nehnuteľnosti prišli bez akejkoľvek náhrady. Uviedli aj to, že K. C. sa neoprávnené vyhlasuje za jediného konateľa spoločnosti.

53. V prípade nariadenia NO by žalovaným vznikla značná škoda, ktorú by vzhľadom na nepriaznivé majetkové pomery p. Q. C. aj p. K. C., nemal kto zaplatiť. Už táto samotná skutočnosť je podľa dotknutých žalovaných dôvodom na zamietnutie návrhu na nariadenie NO.

54. Žalovaní v 2/, 3/, 4/ a 12/ rade sa vyjadrovali aj k žalobe vo veci samej, ktorá však nie je predmetom tohto konania, preto odvolací súd na túto časť vyjadrenia neprihliadol, okrem argumentácie, že nedôvodnosť žaloby vo veci samej má podľa nich za následok nedôvodnosť návrhu na nariadenie NO.

55. Ďalšie námietky žalovaných v 2/, 3/, 4/ a 12 smerovali k tomu, že v návrhu na nariadenie NO a v odvolaniach boli uvedené nepravdivé skutočnosti, ktoré neboli ani preukázané ani osvedčené. Tvrdili, že žalobca neosvedčil nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy ani potrebu neodkladnej úpravy pomerov ani nepreukázal, že nehnuteľnosti uvedené v návrhu na nariadenie NO boli niekedy v minulosti vo vlastníctve spoločnosti JÁNY, s.r.o. Vo vzťahu k inzerátom, na ktoré žalobca poukazoval, označení žalovaní tvrdili, že vo vzťahu k nim nepreukázal, ktoré nehnuteľnosti presne sa v daných inzerátoch inzerujú a či ide skutočne o nehnuteľnosti uvedené v návrhu na nariadenie NO. Podľa označených žalovaných je všeobecne známe, že niektoré realitné kancelárie sa uchylujú k praktikám, kedy inzerujú nehnuteľnosti aj bez súhlasu vlastníka a vlastníka kontaktujú až v čase, keď majú reálneho záujemcu. Spoločnosť JÁNY SK, s. r. o. nehnuteľnosti uvedené v inzerátoch (resp. údajne uvedené v inzerátoch) nikdy nepredávala a ani nesúhlasila s ich ponúkaním kýmkoľvek na predaj.

56. S tvrdením žalobcu, že inzerovaný kravín je nehnuteľnosť na parcele číslo XXXX/XX v k.ú. K. I. S. označení žalovaní nesúhlasili tvrdiac, že ide o stavbu na inom pozemku na parcele J.-P. Č.. XXXX/X o výmere 836 m² v k.ú. K. I. S. vo vlastníctve spoločnosti INAT s.r.o. Pozemok bol kúpený od Slovenskej republiky. Samotný kravín je vo vlastníctve pána K. U. s manželkou od roku 2004. Poukázali aj na to, že výmera parcely XXXX/X je 836 m² presne ako v inzeráte, pričom výmera žalobcom tvrdenej parcely je iná.

57. Pokiaľ ide o žalobcom označený prevod nehnuteľnosti na LV č. XXXX v k.ú. I., vklad C.- XXXX/XXXX povolený 13.08.2020, tu k uzatvoreniu zmluvy došlo ešte v roku 2017, a to so súhlasom a vedomím K. C. a Q. C..

58. Tvrdenia žalobcu o zmluvách o prevode nehnuteľností, údajne fiktívnych pohľadávkach, fiktívnosti prevodov, neprimeranej výške kúpnej ceny, zaplatení resp. nezaplatení kúpnej ceny a podobne sú podľa dotknutých žalovaných nepravdivé a nepodložené.

59. K otázke nesprávneho doručovania listín dotknutí žalovaní s poukazom na § 329 ods. 1 CSP uviedli, že týmto ustanovením zákonodarca dáva možnosť žalovanému sa vyjadriť k podanému odvolaniu. Na správnosť napadnutého uznesenia nemá vplyv, či možnosť stranám sa vyjadriť dá prvostupňový alebo odvolací súd.

60. Vo vzťahu k navrhovanému petitu návrhu na nariadenie NO o povinnosti I. E. zdržať sa uskutočňovania akýchkoľvek právnych úkonov a akéhokoľvek konania za obchodnú spoločnosť JÁNY s.r.o., ani tento dotknutí žalovaní nepovažovali za dôvodný zo skôr uvedených dôvodov ako aj z dôvodu, že I. E. je v súčasnosti jediným konateľom spoločnosti a nariadením uvedeného zákazu by spoločnosť fakticky nemala konateľa. Navyše nepovažovali za osvedčené, že by bolo potrebné upraviť pomery medzi účastníkmi tak, že by sa I. E. malo zakázať konať za spoločnosť. Navyše I. E. nikdy nekonal za spoločnosť na základe plnej moci v rozpore s pokynmi Q. C., K. C. a L.O. N..

61. Vo vzťahu k navrhovanému petitu návrhu na nariadenie NO na pozastavenie platnosti, účinnosti a právnych účinkov listiny zo dňa 24.06.2013 označenej ako plnomocenstvo, aj v tejto časti je podľa dotknutých žalovaných návrh nedôvodný, pretože K. C. aj Q. C. počas celého obdobia, počas ktorého I. E. zastupoval spoločnosť pri právnych úkonoch bol so I. E. v kontakte a so všetkými právnymi úkonmi uskutočnenými na základe plnej moci súhlasil. Pred uzatvorením každej zmluvy spolu aj s L. N. rokovali a rozhodli o uzatvorení tej konkrétnej zmluvy a jej podmienkach.

XX. I. E. nikdy na základe plnej moci neuskutočnil žiaden predaj nehnuteľnosti bez vedomia a súhlasu K. C., Q. C. a L. N.. Nie je teda predpoklad, že by na základe plnej moci v budúcnosti vykonával akékoľvek právne úkony. Navyše toto splnomocnenie v súčasnosti ani nepotrebuje, pretože je konateľom žalobcu, a teda je oprávnený konať v mene spoločnosti ex lege.

63. Na preukázanie ich tvrdení navrhli vykonať dokazovanie výsluchom žalovaných.

64. Záverom zhrnuli, že zo skôr uvedených dôvodov navrhujú, aby odvolací súd podané odvolanie odmietol, resp. aby odvolaním napadnuté uznesenie potvrdil.

65. Na predchádzajúce vyjadrenie žalovaných v 2/, 3/, 4/ a 12/ rade reagoval odvolateľ podaním zo dňa 19.10.2022 (čl. 527) nasledovne:

66. S námietkou neoprávnenosti spoločníka Q. C. podať v mene spoločnosti návrh na nariadenie NO ako aj žalobu vo veci samej, odvolateľ nesúhlasil a poukázal na obsah návrhu na nariadenie NO, konkrétne na uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 15.06.2016, sp.zn. I. ÚS 391/2016, ktorý sa podľa odvolateľa vyjadril o aplikácii § 122 ods. 3 OBZ tak, že jeho účelom je spoločníkom umožniť, aby v záujme spoločnosti zasiahli z vlastnej iniciatívy vtedy, keď orgány spoločnosti zostávajú nečinné. Na základe označeného zákonného ustanovenia preto môže spoločník uplatniť aj iné nároky, pokiaľ ide o skutočnosť, ktorá môže mať negatívny dopad na hodnotu obchodného podielu spoločníka, na výšku jeho podielu zo zisku spoločnosti, na ktorý má v zmysle § 123 Obchodného zákonníka nárok v pomere zodpovedajúcom jeho splatenému vkladu a podobne. Návrhom na nariadenie NO, ako i žalobou vo veci samej dochádza k naplneniu takejto podmienky konštatovanej Ústavným súdom SR pre uplatnenie § 122 ods. 3 OBZ.

67. K možnosti podania odvolania po úmrtí p. Q. C. odvolateľ s poukazom na Čl. 4 CSP, v spojení s § 33b ods. 6 Občianskeho zákonníka (OZ) nesúhlasil s názorom žalovaných. V zmysle § 33b ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak splnomocniteľ (Q. C.) zomrie, je splnomocnenec (advokát) povinný urobiť ešte všetko, čo neznesie odklad, aby splnomocniteľ alebo jeho právny nástupca neutrpel ujmu na svojich právach. Podanie odvolania v danom prípade predstavovalo úkon, ktorý neznesol odklad a zároveň neodporovalo vôli právnych nástupcov zomrelého.

68. K možnosti p. C. dediť obchodný podiel v spoločnosti odvolateľ uviedol totožnú argumentáciu ako pri odvolaní voči uzneseniu o prerušení konania. Odkázal aj na svoje skoršie vyjadrenie zo dňa 02.03.2022, kde sa k uvedenému podrobne vyjadril.

69. Vo vzťahu k dvom českým rozhodnutiam, na ktoré poukazovali žalovaní, žalobca poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 31.10.2017, sp.zn. 6Cdo/129/2017, podľa ktorého rozhodnutia súdov iných štátov, a teda ani rozhodnutia Ústavného súdu Českej republiky alebo Najvyššieho súdu Českej republiky nespádajú pod pojem „ustálená rozhodovacia prax najvyšších súdnych autorít“ podľa Čl. 3 CSP. Doplnil, že Najvyšší súd Českej republiky vo veciach pod sp.zn. 29Odo/573/2006 a pod sp.zn. 29Cdo/1080/2011 posudzoval právne a skutkovo odlišnú situáciu, ktorá

vznikla v súvislosti s českým zákonom č. 370/2000 Sb., ktorým sa novelizoval český Obchodný zákonník, najmä s jeho Čl. I bodom 124, v spojení s Čl. VIII bodom 21, ktorý riešil stav do 31.12.2000 a následne od 01.01.2001. V oboch prípadoch posudzovaných Najvyšším súdom ČR, tento súd posudzoval spoločenskú zmluvu z času pred účinnosťou českého zákona č. 370/2000 Sb., kedy takéto spoločenské zmluvy neboli zosúladené s neskoršou uplatniteľnou českou právnou úpravou (pozn.: táto neskoršia česká právna úprava bola obdobná aktuálnemu zneniu slovenského § 116 ods. 2 OBZ). Do účinnosti predmetnej novely (t.j. českého zák.č. 370/2000 Sb.) česká úprava určovala, že úmrtím spoločníka prechádza obchodný podiel na dediča, ak to spoločenská zmluva pripúšťa a dedič sa o účasť v spoločnosti prihlási do jedného mesiaca od skončenia konania o dedičstve, pričom prihlásením nadobúda dedič úmrtím obchodný podiel ku dňu smrti poručiteľa. Túto starú úpravu obsahovali aj Najvyšším súdom ČR posudzované spoločenské zmluvy českých obchodných spoločností (t.j. spoločenské zmluvy boli nezosúladené s § 116 ods. 2 českého Obchodného zákonníka a českého zákona č. 370/2000 Sb.). Český zákon č. 370/2000 Sb. však neustanovil, že staršie (s novou úpravou nezosúladené) spoločenské zmluvy strácajú platnosť, ale práve naopak určil, že svoju platnosť nestrácajú spoločenské zmluvy, ak nie sú v rozpore s donucujúcimi ustanoveniami českého zákona č. 370/2000 Sb.. V oboch prípadoch tak Najvyšší súd ČR posudzoval právnú úpravu, aká v podmienkach Slovenskej republiky nebola nikdy uplatniteľná a ani uplatniteľnou nie je, pričom uvedené nemá v podmienkach Slovenskej republiky obdobu. Z tohto dôvodu je podľa odvolateľa poukazovanie na uvedené rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR nerelevantné.

70. K otázke „nepotrebnosti nariadiť neodkladné opatrenie“ z dôvodu zápisu poznámky o prebiehajúcom súdnom konaní v katastri nehnuteľností odvolateľ poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR, ktorý v rámci svojho uznesenia zo dňa 10.05.2022, sp.zn. II. ÚS 215/2022 označenú argumentáciu odmietol. V ods. 15. odôvodnenia označeného rozhodnutia Ústavný súd SR uviedol: „V súvislosti s námietkou sťažovateľky v ústavnej sťažnosti, že v danom prípade bol účel sledovaný navrhovaným neodkladným opatrením dosiahnutý zapísaním informatívnej poznámky na príslušnom liste vlastníctva, ústavný súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17Co 71/2018 zo 4. apríla 2018, podľa ktorého zápis poznámky o prebiehajúcom súdnom konaní nenahrádza potrebu nariadenia neodkladného opatrenia o dočasnej úprave pomerov medzi stranami sporu. Výrok právoplatného rozsudku o vecnom práve k nehnuteľnosti nerieši potrebu neodkladnej a dočasnej úpravy pomerov do rozhodnutia súdu vo veci samej.“. Zápis poznámky na liste vlastníctva o prebiehajúcom súdnom spore podľa § 228 ods. 2 CSP tak podľa Ústavného súdu SR žiadny spôsobom nenahrádza potrebu dočasnej úpravy pomerov medzi stranami prostredníctvom neodkladného opatrenia.

71. Vo vzťahu k argumentácii o p. X.. K. C., táto podľa odvolateľa s prejednávanou vecou nijako nesúvisí. Odvolateľ tieto tvrdenia označil za difamujúce.

72. Nesúhlasil ani s argumentáciou, že realitné kancelárie zverejňujú inzerciu aj na nehnuteľnosti, pri ktorých nemajú žiadnu dohodu s ich vlastníkmi (oprávnenými osobami), čo žalovaní označili ako za všeobecne známu skutočnosť. Túto argumentáciu považoval za absurdnú.

73. Odvolateľ zotrval na svojich odvolacích návrhoch.

74. V podaní zo dňa 14.04.2023 (čl. 561) žalovaní v 2/, 3/, 4/ a 12 rade doplnili, že odvolateľom citované uznesenie Ústavného súdu I. ÚS 391/2016-23 bolo vydané v inej právnej veci, za iných skutkových a právnych okolností, za použitia už neúčinných právnych predpisov. Navyše nešlo o nález, ale len o uznesenie o odmietnutí sťažnosti pre zjavnú neopodstatnenosť iba na základe predbežného prerokovania. Citovaná pasáž netvorí samotný text uznesenia, ale je v uznesení Ústavného súdu len citovaná z uznesenia Krajského súdu v Košiciach. Ďalej išlo o vec týkajúcu sa údajnej neplatnosti dohody o zmene pracovnej zmluvy, t.j. záležitosti, ktorá nemá nič spoločné s prejednávanou vecou.

75. Podľa dotknutých žalovaných v danej veci neboli splnené podmienky na aplikáciu § 33b ods. 6 OZ. Navyše nebohý pán Q. C. ani pani C. nemohli nepodaním odvolania utrpieť ujmu na svojich právach, nakoľko neboli oprávnení ani na podanie návrhu na nariadenie NO. Okrem toho zánikom právnej subjektivity pána Q. C. došlo k prechodu jeho nedediteľného obchodného podielu na spoločnosť JÁNY, s.r.o. T.j. jeho postavenie ako spoločníka spoločnosti zaniklo.

76. Pokiaľ ide o uznesenie Okresného súdu v Trnave č. 60Cb/18/2022 - 137 o nariadení NO, toto nemožno aplikovať, nakoľko bolo uznesením Krajského súdu v Trnave č. 31Cob/84/2022 - 331 zo dňa 02.11.2022 zrušené.

77. Podľa žalovaných v 2/, 3/, 4/ a 12 rade odvolateľ zavádza, keď tvrdí, že Okresný súd Trnava v konaní 60Cb/18/2022 údajne videl v konaní žalovaných zlý úmysel a údajne sa nestotožnil s ich tvrdeniami. Pred vydaním NO im totiž nebola daná možnosť sa vyjadriť, preto sa súd nemohol stotožniť alebo nestotožniť s vyjadreniami, ktoré neboli súdu pred jeho rozhodnutím predložené.

78. K tvrdeniu odvolateľa o tom, že rozhodnutia českého ústavného súdu nemožno aplikovať na účely výkladu ustanovení nášho Obchodného zákonníka, ktoré upravujú dedenie obchodného podielu, dotknutí žalovaní uviedli, že relevantná právna úprava, z ktorej dané rozhodnutia vychádzali, boli v danom čase totožné so slovenskou právnou úpravou. Podľa označených žalovaných nie je pravdou, že sa posudzovali na základe staršej právnej úpravy. Navyše znenie spoločenskej zmluvy spoločnosti JÁNY, s.r.o. upravujúce otázku prípadnej dediteľnosti/nedediteľnosti obchodného podielu bolo súladné tak s pôvodnou právnou úpravou ako aj s právnou úpravou v čase smrti nebohého Q. C..

79. Odvolateľ podľa dotknutých žalovaných nekonkretizoval z akého dôvodu je potrebné vydanie neodkladného opatrenia, prečo nie je podľa neho zápis poznámky v katastri dostačujúci. Aké nebezpečenstvo mu hrozí v prípade, že v katastri bude zapísaná len poznámka a nebude vydané neodkladné opatrenie.

80. K údajnému tvrdeniu o námietke, že odvolateľ do návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nezhrnul pozemky, ktoré nevlastnil uviedli, že im nie je zrejmé na základe čoho dospel odvolateľ k takémuto záveru, keďže takéto tvrdenia neuplatnili.

81. Žalovaný v 4/rade (v rámci tohto spoločného vyjadrenia žalovaných v 2/, 3/, 4/ a 12 rade) trval na tom, že inzeráty na nehnuteľnosti, ktoré predložil do konania žalobca, nepodával.

82. Žalovaný v 9/rade v súhrnnom vyjadrení zo dňa 27.03.2024 (čl. 665) uviedol nasledovné:

83. K otázke dôvodnosti návrhu na nariadenie NO žalovaný v 9/rade poukázal na to, že žalobca si svoju aktívnu vecnú legitímáciu odvodzoval z § 122 ods. 3 ObZ a podporne argumentoval aj uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 391/2016 zo dňa 15.06.2016, v ktorom sa Ústavný súd vyjadril k aplikácii označeného ustanovenia ObZ. Žalovaný s uvedenou argumentáciou nesúhlasil dôvodiac, že nárok, ktorý je predmetom konania nepredstavuje žiaden z nárokov, vymenovaných v § 122 ods. 3 ObZ. Trval na tom, že žalobca v konaní nie je aktívne vecne legitimovaný. Čo sa týka skôr označeného rozhodnutia ÚS SR, toto sa podľa žalovaného v 9/rade týkalo inej právnej situácie, kedy spoločník uplatňoval v mene spoločnosti neplatnosť dohody o zmene pracovnej zmluvy, kde súd riešil konkurenciu Obchodného zákonníka so Zákonníkom práce. Vyjadril presvedčenie, že na základe § 122 ods. 3 Obchodného zákonníka ani na základe odôvodnenia vyššie uvedeného uznesenia ÚS SR nie je možné dospieť k záveru o oprávnení spoločníka spoločnosti uplatniť v mene spoločnosti akýkoľvek nárok. Pokiaľ sa totiž spoločník domnieva, že spoločnosť bola poškodená konaním konateľov spoločnosti, ktorí udelili plnomocenstvo pánovi I. E. na prevod nehnuteľností vo vlastníctve spoločnosti, resp. konaním žalovaného v 3. rade ako jedného z konateľov spoločnosti, ktorý (podľa tvrdení žalobcu) zosúladeným postupom s ďalšími osobami údajne „vyviedol“ z majetku spoločnosti nehnuteľnosti, je zrejmé, že spoločník sa môže domáhať svojich nárokov žalobou o náhradu škody priamo voči konateľom spoločnosti v súlade § 122 ods. 3 Obchodného zákonníka.

84. Zo skôr uvedených dôvodov sa žalovaný v 9/rade domnieval, že návrh na nariadenie NO je podaný neoprávnenou osobou a žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný na jeho podanie v mene spoločnosti. Táto skutočnosť predstavuje podľa neho nedostatok jednej z procesných podmienok konania a je sama o sebe dôvodom pre zastavenie konania.

85. K otázke platnosti plnomocenstva, udeleného pánovi I. E., v súvislosti s námietkou žalobcu, že dotknuté plnomocenstvo neobsahuje žiadne ustanovenie, z ktorého by bolo možné ustáliť, že ho udeľujú konatelia spoločnosti JÁNY, s.r.o. ani to, že splnomocnitelia konajú v mene žalobcu, žalovaný v 9/rade nesúhlasil, pretože podľa jeho názoru je nepochybné, že plnomocenstvo je udelené žalobcom, za ktorého konajú jeho konatelia ako štatutárny orgán. Táto skutočnosť podľa žalovaného v 9/rade vyplýva priamo z textu plnomocenstva, v ktorom je uvedené, že splnomocnenec je splnomocnený „na zastupovanie firmy JÁNY s. r. o., so sídlom Ružová č. 228, Moravský Svätý Ján, 908 71, IČO: 31419305“. Táto formulácia nevyvoláva žiadne pochybnosti o tom, že plnomocenstvo je udelené na zastupovanie spoločnosti, pričom v súlade so zápisom v obchodnom registri za spoločnosť pri udelení plnomocenstva konali spoločne obaja jej konatelia. K absencii označenia nehnuteľností, na ktoré sa plnomocenstvo vzťahuje žalovaný v 9/rade uviedol, že takáto náležitosť plnomocenstva nevyplýva zo žiadneho ustanovenia katastrálneho zákona ani iného právneho predpisu. Poukázal na to, že prípadná neplatnosť časti plnomocenstva nemá za následok neplatnosť aj jeho zvyšnej časti. K námietke o absencii osvedčeného podpisu splnomocnenca žalovaný v 9/rade opätovne uviedol, že takúto náležitosť na platnosť plnomocenstva zákon nevyžaduje.

86. K žalobcom tvrdenému porušeniu povinnosti konať s odbornou starostlivosťou zo strany splnomocnenca p. E. pri konaní za žalobcu žalovaný v 9/rade uviedol, že žalobca tieto tvrdenia žiadnym spôsobom nepreukázal, keď nepredložil napr. žiadnu kúpnu zmluvu, ktorá mala byť nevýhodná, resp. uzatvorená v rozpore so záujmami žalobcu.

87. V tejto súvislosti poukázal na to, že žalobcom spochybnované plnomocenstvo bolo udelené ešte v roku 2013 a žalovaný v 9/ rade jednu zo sporných nehnuteľností nadobudol ešte v roku 2015, t. j. žalobcovi muselo byť pred podaním návrhu viac ako 5 rokov známe, že na základe uvedeného plnomocenstva dochádza k prevodom nehnuteľností žalobcu. Skutočnosť, že žalobca viac ako 5 rokov, resp. od udelenia plnomocenstva takmer 8 rokov, nenamietal žiadny právny úkon vykonaný splnomocnencom podľa žalovaného v 9/rade preukazuje účelovosť postupu žalobcu.

88. Poukazujúc na § 70 ods. 2 katastrálneho zákona žalovaný v 9/rade uviedol, že pri nehnuteľnostiach, ktoré nadobudol od žalovaného v 2/rade resp. žalovaného v 3/rade nebola v čase prevodu v katastri nehnuteľností zapísaná žiadna poznámka, spochybnujúca vlastnícke právo prevodcu alebo obmedzujúca prevodcu v nakladaní s uvedenou nehnuteľnosťou. Za žalovaného v 2/rade konal pri podpise zmluvy štatutárny orgán riadne zapísaný v obchodnom registri, žalovaný v 3/ rade konal pri uzavretí predmetnej zmluvy osobne, t. j. nebol zastúpený žiadnym splnomocnencom, pričom jeho podpis na zmluve je úradne osvedčený.

89. V súvislosti s označenými prevodmi nehnuteľností žalovaný v 9/rade dôrazne poprel akúkoľvek vedomosť o informáciách, ktoré by mohli spochybniť platnosť ich nadobudnutia. Zdôraznil, že v súlade s § 70 ods. 2 katastrálneho zákona sa spoliehal na hodnovernosť a záväznosť údajov o vlastníckom práve žalovaných v 2/ a 3/ rade k predmetným nehnuteľnostiam, a preto ani nebol povinný preverovať platnosť ich nadobúdacích titulov. Žalovaný v 9/ rade nemal a nemá žiadne informácie o tom, na základe akého právneho titulu predmetné nehnuteľnosti nadobudli žalovaný v 2/ a 3/ rade a či ich nadobudli priamo od žalobcu alebo od inej osoby.

90. Na podporu svojej argumentácie žalovaný v 9/rade poukázal aj na judikatúru ÚS SR, týkajúcu sa ochrany dobromyseľného nadobúdateľa v prípade neplatného prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, v ktorej došlo k odklonu od pôvodne aplikovanej zásady „nemo plus iuris“, na ktorú poukázal žalobca v podanom návrhu, konkrétne na rozhodnutia ÚS SR sp. zn. I ÚS 151/2016 zo dňa 03.05. 2017 a sp. zn. I ÚS 549/2015-33 zo dňa 16.03.2016.

91. V nadväznosti na skôr uvedené bol žalovaný v 9/rade názoru, že aj pokiaľ by bol prevod nehnuteľností zo žalobcu na žalovaného v 2/ a 3/ rade neplatný, táto skutočnosť by s prihliadnutím na všetky okolnosti nespôsobilá neplatnosť zmlúv, na základe ktorých predmetné nehnuteľnosti nadobudol žalovaný v 9/ rade, keďže žalovaný v 9/ rade tieto zmluvy uzavrel v dobrej viere a s dôverou v záväznosť a hodnovernosť údajov zapísaných v katastri nehnuteľností.

92. Poukázal aj na to, že plnomocenstvo, ktorého údajnou neplatnosťou žalobca odôvodňuje podaný návrh aj žalobu vo veci samej, bolo udelené pred takmer ôsmimi rokmi. Pokiaľ by žalobca vystupoval ako starostlivý vlastník, svojho vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam by sa domáhal hneď po zistení údajnej neplatnosti predmetného plnomocenstva, resp. po vykonaní prvých prevodov predmetných nehnuteľností; v takom prípade by nedošlo k prevodom nehnuteľností na ďalšie osoby, ktoré sa v dobre viere spoliehali na záväznosť a hodnovernosť údajov zapísaných v katastri nehnuteľností.

93. Čo sa týka samotného návrhu na nariadenie NO, tento žalovaný v 9/rade považoval za nedôvodný najmä pre nedôvodnosť nároku, ktorého ochrany sa žalobca domáha a pre absenciu aktívnej vecnej legitímácie. Zároveň bol aj názoru, že žalobca neosvedčil a neodôvodnil ani neodkladnú potrebu nariadiť neodkladné opatrenie v ním navrhovanom rozsahu, a to aj s poukazom na to, že návrh na nariadenie NO podal takmer 8 rokov od udelenia plnomocenstva p. E., ktorého údajná neplatnosť má byť jednou zo skutočností odôvodňujúcich jeho nárok.

94. Zo skôr uvedených dôvodov žalovaný v 9/rade navrhol, aby odvolací súd rozhodol tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odmietne ako podaný neoprávnenou osobou, alebo zamietne v celom rozsahu a uloží žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanému v 9. rade trovy konania.

95. Žalovaný v 12/rade s vyjadrením zo dňa 27.03.2024 vyjadril v podaní zo dňa 22.04.2024 súhlas (čl. 707).

III. Spoločné závery odvolacieho súdu k obom podaným odvolaniam

96. Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

97. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

98. Podľa § 326 ods. 1 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej

úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

99. Podľa § 326 ods. 2 CSP, k návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

100. Podľa § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

101. Podľa § 329 ods. 1 CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

102. Podľa § 329 ods. 2 CSP, pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

103. Podľa § 337 ods. 3 CSP, súd aj bez návrhu uznesenie o neodkladnom opatrení zruší rozhodnutím, ktorým žalobe vo veci samej vyhovel. Ustanovenie § 335 platí primerane.

104. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (CSP), a rozhodol o veci bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem.

105. Po oboznámení sa s obsahom súdneho spisu dospel odvolací súd k záveru, že z odvolaní žalobcu je dôvodné iba odvolanie voči uzneseniu o prerušení konania, nie však voči uzneseniu o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

106. Vo vzťahu k obojm podaným odvolaniam boli rozhodujúcimi otázkami, ktoré bolo potrebné pred preskúmaním ostatných odvolacích námietok posúdiť to, či žalobca je vzhľadom na predmet konania vo veci aktívne vecne legitimovaný a následne aj to, či na právneho nástupcu zomrelého spoločníka, ktorý podal v mene spoločnosti návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, prešli práva a povinnosti, ktoré sú predmetom tohto konania.

107. Podľa § 122 ods. 3 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ObZ), každý spoločník je oprávnený v mene spoločnosti uplatniť nároky na náhradu škody alebo iné nároky, ktoré má spoločnosť voči konateľovi, alebo uplatniť nároky na splatenie vkladu proti spoločníkovi, ktorý je v omeškaní so splatením vkladu, prípadne nároky na vrátenie plnenia vyplateného spoločníkovi v rozpore so zákonom. To neplatí, ak spoločnosť už tieto nároky uplatňuje. Iná osoba ako spoločník, ktorý žalobu podal, alebo ním splnomocnená osoba nemôže v súdnom konaní robiť úkony v mene spoločnosti.

108. Podľa komentáru k § 122 ods. 3 ObZ (zdroj ASPI):

„IV. Právo spoločníkov uplatňovať nároky v mene spoločnosti

Odsek 3 poskytuje spoločníkom možnosť uplatňovať v mene spoločnosti jej nároky voči konateľom alebo ostatným spoločníkom, no iba za predpokladu, že k uplatneniu týchto nárokov nedôjde zo strany spoločnosti samej. Ide o osobitnú konštrukciu zákonného zastúpenia spoločnosti ktorýmkoľvek z jej spoločníkov, čo je prejavom výrazného "osobného" prvku v spoločnosti s ručením obmedzeným. Jej účelom je každému zo spoločníkov umožniť, aby v záujme spoločnosti zasiahol z vlastnej iniciatívy vtedy, keď orgány spoločnosti zostávajú nečinné. V zmysle tohto ustanovenia sú spoločníci oprávnení v mene spoločnosti uplatňovať nasledovné nároky:

a) nároky spoločnosti voči konateľom, ku ktorým patria najmä

- nárok na náhradu škody (o zodpovednosti konateľov za škodu spôsobenú výkonom ich pôsobnosti pozri výklad k § 135a),

- nárok zo zákonného ručenia konateľov založeného porušením povinností v súvislosti s neoprávnené vráteným vkladom (§ 67k), porušením ustanovení o kríze (§ 67f) alebo súhlasom s neoprávneným vyplatením zisku spoločníkom (§ 123 ods. 4),

- nároky, ktoré vzniknú spoločnosti z dôvodu porušenia zákazu konkurencie zo strany konateľa (napr. nárok požadovať od konateľa, aby vydal prospech z obchodu, pri ktorom porušil zákaz konkurencie, alebo previedol tomu zodpovedajúce práva na spoločnosť a pod.),

- ďalšie nároky, o ktorých tak ustanoví zákon alebo spoločenská zmluva (o povinnostiach, ktoré zákon ukladá konateľom pozri výklad k § 135);

b) nároky spoločnosti voči spoločníkom, predovšetkým

- nárok na splatenie vkladu, ku ktorému sa spoločník zaviazal,

- nárok na splnenie príplatkovej povinnosti v súlade s rozhodnutím valného zhromaždenia,

- nárok na vrátenie hodnoty vkladu vráteného v rozpore so zákazom vrátenia vkladu (§ 67k) a nárok na vrátenie neoprávnené vráteného plnenia nahradzujúceho vlastné zdroje počas krízy spoločnosti (§ 67f),

- nárok na vrátenie iného spoločníkovi poskytnutého plnenia v rozpore so zákonom alebo spoločenskou zmluvou (napr. neoprávnené vyplatený zisk v zmysle § 123 ods. 4),
- nároky, ktoré vzniknú spoločnosti z dôvodu porušenia zákazu konkurencie zo strany niektorého spoločníka, ak spoločenská zmluva rozširuje zákaz konkurencie aj na spoločníkov,
- ďalšie nároky spoločnosti vyplývajúce jej voči spoločníkom zo zákona alebo spoločenskej zmluvy.

Zákon doplnil úpravu inštitútu žaloby spoločníka, to znamená, že spoločníci sú oprávnení uplatňovať tieto nároky v mene spoločnosti súdnou cestou, pričom v súdnom konaní už za spoločnosť od momentu podania návrhu nemôže konať iná osoba ako spoločník, ktorý uvedenú žalobu podal (resp. týmto spoločníkom splnomocnený zástupca).

Týmto zákonným nahradením a obmedzením pôsobnosti, ktorú za obvyklých okolností vykonávajú konatelia, vo forme zákonného delegovania práva konať v mene spoločnosti na spoločníka (navrhovateľa) zákon v teoretickej rovine účinne garantuje možnosť presadenia práv a právom chránených záujmov spoločnosti v prípade, ak konatelia vo vzťahu k ochrane práv a presadzovaniu právom chránených záujmov spoločnosti zostávajú nečinní. Efektivitu tohto zákonného riešenia má zabezpečiť skutočnosť, že po podaní žaloby spoločníkom konatelia počas celej doby trvania súdneho sporu strácajú právo disponovať návrhom (nemajú možnosť vziať uvedený návrh späť, nie sú oprávnení podávať opravné prostriedky alebo vzdávať sa ich a pod.). V ktoromkoľvek štádiu súdneho konania je oprávnený konať v mene spoločnosti ako navrhovateľa iba ten spoločník, ktorý žalobu podal, prípadne iná ním splnomocnená osoba.

Podľa dôvodovej správy sa tým, okrem iného, odstraňuje prekážka, aby konateľ ako štatutárny orgán spoločnosti, ktorý zo subjektívnych dôvodov nechce konať za spoločnosť vo veciach priamo sa dotýkajúcich jeho osoby, nemohol pokračovať vo svojej deštruktívnej činnosti. Na základe podaného návrhu sa konajúci spoločník, ktorý nie je súčasne konateľom, stáva v danej veci jediným oprávneným subjektom, ktorý môže vo veci ďalej konať. Je potrebné však upozorniť na to, že za určitých okolností môže dôjsť aj k zneužitiu tohto inštitútu. Je predstaviteľné, že spoločník po dohode s konateľom, ktorý porušil svoje povinnosti, podá v mene spoločnosti žalobu, pričom konanie bude viesť veľmi neodborným spôsobom, so skutočným (zastretým) cieľom dosiahnuť pre konateľa priaznivý rozsudok (zamietnutie návrhu) a prekážku veci rozhodnutej.“

109. Právny rámec spoločníckej žaloby (actio pro socio) je zakotvený v § 122 ods. 3 ObZ. Toto zákonné ustanovenie vymedzuje aktívnu vecnú legitimáciu, pasívnu vecnú legitimáciu ako aj predmet konania, ktorý si možno touto žalobou uplatniť (okruh vecí, ktoré podliehajú ochrane pri spoločníckej žalobe). Tieto kritériá je potrebné vzťahovať analogicky aj na návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v konaní, ktorého obsahom nie je žaloba vo veci samej.

110. Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že nárok, ktorý si uplatnil žalobca návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, nepatrí do okruhu vecí, ktoré ustanovenie § 122 ods. 3 ObZ (ani iné zákonné ustanovenie) pripúšťa ako predmet spoločníckej žaloby, keďže nejde o nárok na náhradu škody, prípadne iný nárok, ktorý má spoločnosť voči konateľovi, ani o nárok na splatenie vkladu voči spoločníkovi alebo plnenie vyplatené spoločníkovi v rozpore so zákonom.

111. Nárok vo veci samej si žalobca uplatnil žalobou, podanou na Okresnom súde Senica, vedenou pod sp. zn. 9Cb/3/2021 (skôr sp. zn. 5C/10/2021), ako uviedol žalobca v jeho odvolaní voči uzneseniu č.k. 7Cb/3/2021-364 zo dňa 10.01.2022 (odvolanie čl. 387). Predmetom uvedeného konania je podľa žalobcu určenie vlastníckeho práva k totožným nehnuteľnostiam, ktoré sú predmetom tohto konania.

112. Žalobca vo vzťahu k otázke aktívnej legitimácie argumentoval najmä rozhodnutím ÚS SR sp. zn. I. ÚS 391/2016 zo dňa 15.06.2016 tvrdiac, že zo záverov Ústavného súdu v tomto rozhodnutí vyplýva, že spoločník si na základe ustanovenia § 122 ods. 3 ObZ môže uplatniť aj iné nároky, ako sú v ňom výslovne uvedené, avšak za predpokladu, že sa jedná o nároky, ktoré majú odstrániť negatívny dopad na hodnotu jeho obchodného podielu, ako tomu je v posudzovanej veci.

113. Napriek tomu, že žalobcom označené rozhodnutie ÚS SR je uznesením, ktorým Ústavný súd SR podanú ústavnú sťažnosť odmietol, vo vzťahu k otázke výkladu ustanovenia § 122 ods. 3 ObZ zaujal jednoznačné stanovisko:

„K námietke sťažovateľa o nedostatku vecnej legitimácie na strane žalobkyne, ako aj žalovaných ústavný súd, stotožňujúc sa s názorom krajského súdu uvedeným v odôvodnení napadnutého uznesenia, dodáva, že pokiaľ je predmetom konania určenie neplatnosti dohody, účastníkmi konania musia byť všetci, ktorí predmetnú dohodu uzavreli, teda musí smerovať tak proti spoločnosti, ako aj proti sťažovateľovi ako druhej zmluvnej strane, keďže obaja sú rozhodnutím o platnosti/neplatnosti dohody dotknutí na svojich právach.“ Tento záver ÚS SR vyslovil po citácii okrem iného tejto časti posudzovaného rozhodnutia odvolacieho súdu:

„Žalobkyňa sa vyslovenia neplatnosti Dohody o zmene pracovnej zmluvy domáha na základe § 122 ods. 3 Obchodného zákonníka, ktorého účelom je spoločníkom umožniť, aby v záujme spoločnosti zasiahli z vlastnej iniciatívy vtedy, keď orgány spoločnosti zostávajú nečinné. Citované ustanovenie sa netýka len nárokov na náhradu škody, ktoré má spoločnosť voči konateľovi, nárokov na splatenie vkladu proti spoločníkovi, ktorý je s jeho splatením v omeškaní, resp. na vrátenie plnenia vyplateného spoločnosti v rozpore so zákonom. Na základe neho môže spoločník uplatniť aj iné nároky. Žaloba o určenie neplatnosti Dohody o zmene pracovnej zmluvy je takýmto „iným“ nárokom uplatneným podľa Obchodného zákonníka. Ak spoločnosť uzavrie zmluvu s niektorým zo spoločníkov (v rozpore so zákonom i dobrými mravmi ako tvrdí žalobkyňa); uvedená skutočnosť môže mať negatívny dopad na hodnotu jej obchodného podielu, na výšku jej podielu zo zisku spoločnosti, na ktorý má v zmysle § 123 Obchodného zákonníka nárok v pomere zodpovedajúcom jej splatenému vkladu (ak spoločenská zmluva neurčuje inak). Vec bola teda do registra Cb zapísaná správne. Odvolací súd navyše zdôrazňuje aj skutočnosť, že dôvodom namietanej neplatnosti je rozpor tejto dohody s Obchodným zákonníkom, nie Zákonníkom práce. Vyššie uvedené dáva odvolateľovi zároveň odpoveď na námietku nedostatku aktívnej legitímácie na strane žalobkyne. Ako už bolo uvedené vyššie, táto žalobkyňa prislúcha podľa § 122 ods. 3 Obchodného zákonníka ako spoločníčke žalovaného v 2/ rade.“

114. Z vyššie citovaných častí rozhodnutia ÚS SR sp. zn. I. ÚS 391/2016 zo dňa 15.06.2016, posudzujúc ich vo vzájomnej súvislosti, podľa odvolacieho súdu vyplýva jednoznačný záver, ktorý korešponduje aj právnej teórii (napr. článok Žaloba spoločníka v mene spoločnosti voči štatutárnemu orgánu (actio pro socio) - Prvá a druhá časť. Právny obzor, 99, 2016, č. 5, s. 378 - 400 a č. 6, s. 501 - 524, autor Mgr. Ľubica Gregová Širicová PhD., Odborná asistentka na Ústave medzinárodného práva a európskeho práva Právnickej fakulty Univerzity Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach), že na základe ustanovenia § 122 ods. 3 ObZ si môže spoločník uplatniť aj iné nároky, ako výslovne vymenúva označené zákonné ustanovenie za predpokladu, že výsledok rozhodnutia o takomto nároku má vplyv na hodnotu obchodného podielu spoločníka, ktorý spoločnícku žalobu podáva. K obdobnému názoru dospel aj Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 2 Obo 222/2001 zo dňa 5. apríla 2002, publikované v zbierke pod č. R 10/2003 („Spoločníkovi spoločnosti s ručením obmedzeným nemožno bez ďalšieho uprieť naliehavý právny záujem na určení neplatnosti zmlúv, ktoré uzavrela spoločnosť a ktoré môžu mať nepriaznivý vplyv na hodnotu jeho obchodného podielu“).

115. Aplikujúc uvedené na prejednávajúcu vec, žalobca sa podaným neodkladným opatrením domáha ochrany nároku, uplatneného žalobou vo veci samej, a to určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, pričom nevyhnutnosť nariadenia neodkladného opatrenia odôvodňoval nevyhnutnosťou poskytnutia mu ochrany pred špekulatívnymi prevodmi (uskutočnenými za použitia neplatného splnomocnenia pre p. E.W.) nehnuteľností, ktoré sú predmetom návrhu na nariadenia NO a ochrániť tak majetok žalobcu.

116. Prípadné zmenšenie rozsahu majetku žalobcu v dôsledku špekulatívnych prevodov majetku spoločnosti v jej neprospech nepochybne nepriaznivo ovplyvňuje hodnotu obchodného podielu spoločníka, ktorý v danom prípade žalobu v mene spoločnosti podal, preto prihliadnúc na účel spoločníckej žaloby (actio pro socio), zakotvanej v § 122 ods. 3 ObZ, a to umožniť dotknutému spoločníkovi spoločnosti zasiahnuť v mene spoločnosti, v situácii, keď orgány spoločnosti zostávajú nečinné, odvolací súd dospel k záveru, že spoločník konajúci v mene spoločnosti žalobcu je aktívne vecne legitimovaný na podanie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v prejednávanej veci.

117. Ďalšou významnou otázkou, ktorú považoval odvolací súd za potrebné prednostne zodpovedať je to, či na právneho nástupcu zosnulého spoločníka, ktorý podal v mene spoločnosti návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, prešli práva a povinnosti, ktoré sú predmetom tohto konania. Uvedenú otázku je potrebné zodpovedať v súvislosti s dvoma uplatnenými námietkami - či vôbec došlo k dedeniu obchodného podielu zosnulého spoločníka a v kladnom prípade aj to, či platná právna úprava umožňuje právne nástupníctvo v už začatom konaní.

118. K otázke dedenia obchodného podielu od pôvodného zosnulého spoločníka sa jeho právny zástupca rozsiahlo vyjadril (vyjadrenie zo dňa 02.03.2022, čl. 407) a svoju argumentáciu založil najmä na ustálenej judikatúre, konkrétne na rozhodnutí NS SR č.k. 1Obdo/24/2011-297 zo dňa 30.04.2013. Toto rozhodnutie preskúmal ÚS SR v rozhodnutí sp. zn. II. ÚS 45/2014-32 zo dňa 23. januára 2014, pričom o podanej ústavnej sťažnosti rozhodol tak, že ju odmietol. V odôvodnení svojho rozhodnutia ÚS SR okrem iného uviedol nasledovné:

„.....Nebolo medzi účastníkmi sporné, že od uzatvorenia spoločenskej zmluvy do dňa konania valného zhromaždenia bolo súčasťou spoločenskej zmluvy ustanovenie čl. 35 ods. 1, podľa ktorého „Úmrtím spoločníka zaniká jeho účasť v spoločnosti a jeho obchodný podiel prejde na dediča, len pokiaľ s tým vysloví súhlas Valné zhromaždenie a dedič sa do jedného mesiaca písomne prihlási u konateľa spoločnosti o svoju účasť v spoločnosti. Obchodný podiel zomretého spoločníka, ktorý neprešiel na

dediča, sa stáva voľný a dedičovi vzniká nárok na vyporiadaci podiel“, ako aj ustanovenie čl. 35 ods. 2, podľa ktorého „rozdeliť obchodný podiel zomretého spoločníka medzi dedičov možno len s predchádzajúcim súhlasom Valného zhromaždenia“.....

Pokiaľ okresný súd určil neplatnosť uznesenia valného zhromaždenia v časti, ktorou valné zhromaždenie vyslovilo nesúhlas s prechodom obchodných podielov zosnulých spoločníkov J. G., M. G. a Š. G. na ich dedičov, svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že vec je potrebné posúdiť podľa § 116 Obchodného zákonníka v znení účinnom po 1. januári 2002, čoho dôsledkom je, že obchodný podiel zomretého spoločníka sa dedí zo zákona, jeho dedenie totiž výslovne spoločenská zmluva žalovaného nevylúčila a valnému zhromaždeniu nepatrí právo určovať dodatočné podmienky, ktoré by dedič musel splniť z titulu svojho záujmu o účasť v spoločnosti (ak nedôjde k odmietnutiu dedičstva ako celku, spoločenská zmluva výslovne nevyklučuje dedenie obchodného podielu a dedič nadobúda obchodný podiel smrťou poručiteľa bez ohľadu na prípadné odlišné rozhodnutia valného zhromaždenia spoločnosti či odlišnú úpravu v spoločenskej zmluve). Spoločenská zmluva žalovaného vopred pred úmrtím spoločníka výslovne dedenie obchodného podielu nevyklúčila a navyše, znenie jej čl. 35 napriek jeho rozporu s § 116 Obchodného zákonníka účinného od 1. januára 2002 nebolo dané do súladu so zákonom ani v lehote jedného roka od nadobudnutia účinnosti tejto novely Obchodného zákonníka. ...

....Sťažovateľ podal proti rozsudku krajského súdu č. k. 4 Cob 75/2010-261 z 11. apríla 2011 dovolanie. Najvyšší súd uznesením č. k. 1 Obdo 24/2011-297 z 30. apríla 2013 dovolanie sťažovateľa v časti smerujúcej proti potvrdzujúcemu výroku odvolacieho súdu odmietol ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný [§ 218 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) v spojení s § 243b ods. 5 OSP], a v zmeňujúcom výroku (a nadväzujúcich výrokoch o náhrade trov konania) zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.... Zrušujúcu časť svojho rozhodnutia najvyšší súd odôvodnil tým, že znenie čl. 35 spoločenskej zmluvy viažuce prechod podielu na dedičov len so súhlasom valného zhromaždenia odporuje § 116 ods. 2 Obchodného zákonníka v znení po novele, a preto je podľa § 786c ods. 15 Obchodného zákonníka neplatné. Pretože rozhodnutie odvolacieho súdu v tejto časti vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, dovolanie sťažovateľa bolo dôvodné a rozhodnutie odvolacieho súdu v tejto časti bolo potrebné zrušiť.....“

119. Najvyšší súd SR teda vo vyššie citovanom rozhodnutí dospel k jednoznačnému záveru, že ak spoločenská zmluva viaže prechod obchodného podielu na dedičov na súhlas valného zhromaždenia, odporuje to ustanoveniu § 116 ods. 2 Obchodného zákonníka, dôsledkom čoho je neplatnosť príslušného ustanovenia spoločenskej zmluvy.

120. Žalovaní vo vzťahu k otázke obmedzenia dedenia argumentovali rozhodnutiami Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 29 Cdo 1080/2011 a sp.zn. 29Odo/573/2006, v ktorých označený súd obmedzenie dedenia vyhodnotil ako prípustné.

121. Zhodne s názorom žalobcu odvolací súd musí konštatovať, že rozhodnutia súdov iných štátov netvoria v Slovenskej republike záväzný prameň práva, preto v prípade odlišných záverov Najvyššieho súdu SR a Najvyššieho súdu ČR je nevyhnutné uprednostniť závery Najvyššieho súdu SR. V dôsledku uvedeného je preto potrebné dospieť k záveru, že vzhľadom na neplatné obmedzenie prechodu obchodného podielu pri súčasnej absencii úplného vylúčenia dedenia obchodného podielu a nepochybnnej existencii závetu, podľa ktorého obchodný podiel spoločníka, ktorý podal žalobu, dedí p. C. došlo v danom prípade k dedeniu obchodného podielu.

122. Podľa § 122 ods. 3 ObZ, každý spoločník je oprávnený v mene spoločnosti uplatniť nároky na náhradu škody alebo iné nároky, ktoré má spoločnosť voči konateľovi, alebo uplatniť nároky na splatenie vkladu proti spoločníkovi, ktorý je v omeškaní so splatením vkladu, prípadne nároky na vrátenie plnenia vyplateného spoločníkovi v rozpore so zákonom. To neplatí, ak spoločnosť už tieto nároky uplatňuje. Iná osoba ako spoločník, ktorý žalobu podal, alebo ním splnomocnená osoba nemôže v súdnom konaní robiť úkony v mene spoločnosti.

123. Znenie poslednej vety skôr citovaného zákonného ustanovenia bolo do Obchodného zákonníka zakotvené novelovou - zákonom č. 500/2001 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov. Dôvodová správa k tejto zmene uvádza nasledovné:

124. K bodu 90 (§ 122): „Odstraňuje sa prekážka, aby štatutárny orgán spoločnosti s ručením obmedzeným konateľ, ktorý nechce zo subjektívnych dôvodov konať za spoločnosť vo veciach priamo sa dotýkajúcich jeho osoby, nemohol vo svojej deštruktívnej činnosti pokračovať. Na základe podaného návrhu sa konajúci spoločník, ktorý nie je súčasne konateľom, stáva v danej veci jediným oprávneným subjektom, ktorý môže ďalej konať. Späťvzatie návrhu na súdne konanie alebo iné obštrukcie zo strany dotknutého štatutárneho orgánu potom neprichádzajú do úvahy.“

aby v rozpore s obsahom tohto plnomocenstva, právne vadným spôsobom, dojednal a uzatvoril ako predávajúci zdanlivo „zaväzujúce“ žalobcu viaceré kúpne zmluvy s dvoma kupujúcimi (s p. E., aj vzájomne medzi sebou spriaznenými osobami): žalovaným v 12/rade a žalovaným v 4/rade, ktorého jediným spoločníkom a konateľom je žalovaný v 4/rade. Tieto prevody nehnuteľností boli podľa žalobcu realizované za fingované kúpne ceny, a teda nehnuteľnosti boli vyvedené z majetku žalobcu bez reálneho protiplnenia. V tejto súvislosti žalobca navrhol, aby si súd vyžiadal od príslušného katastrálneho úradu všetky zmluvy resp. návrhy na vklad medzi žalobcom, zastúpeným p. E. a žalovaným v 3/ resp. 4/rade. Poukázal aj kamarátsky vzťah medzi žalovaným v 3/rade a žalovaným v 12/rade. Žalobca uviedol aj to, že X.. K. C. ako konateľ žalobcu sa bezúspešne pokúšal nezákonný stav, vyvolaný najmä žalovaným v 3/rade a žalovaným v 12/rade, zvrátiť a ochrániť tak záujmy spoločnosti, čo mu však malo byť neposkytnutím súčinnosti zo strany žalovaného v 4/rade zmarené - X.. K. C., v čase keď bol jediným konateľom žalobcu dňa 02.07.2015, písomne odvolal p. E. všetky plné moci udelené mu žalobcom. Toto písomné odvolanie plnej moci však p. E.W. odmieta rešpektovať.

135. K podanému návrhu na nariadenie NO boli priložené listy vlastníctva z roku 2013 a návrh na zosúladenie údajov v obchodnom registri v časti konateľa zo dňa 16.12.2019. Z skôr špecifikovaného návrhu na zosúladenie údajov v OR vyplýva, že na základe totožného neplatného plnomocenstva mal byť z majetku žalobcu vyvedený značný nehnuteľný majetok za fiktívne kúpne ceny na blízke a spriaznené osoby napr. piatimi kúpnyimi zmluvami zo dňa 21.08.2014, ale aj jednou kúpnuou zmluvou z roku 2019.

136. O podanom návrhu na nariadenie NO rozhodol súd prvej inštancie prvý krát uznesením č.k. 7Cb/3/2021-266 zo dňa 22.03.2021 tak, že tento návrh zamietol a žalovaným náhradu trov konania nepriznal. Rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo okrem uvedenia skutkových okolností veci a všeobecných právnych východísk odôvodnené nasledovne:

„10. V danom prípade mal súd preukázané, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia nie je dostatočne odôvodnený žalobcom uvádzanými skutočnosťami. Existencia právneho pomeru medzi účastníkmi alebo nároku, príp. jeho osvedčenie samé o sebe ešte netvorí zákonný dôvod pre nariadenie neodkladného opatrenia. Až ich ohrozenie dovoľuje súdu neodkladné opatrenie nariadiť. Toto ohrozenie bezprostredne hrozíacej ujmy musí byť konkrétne a na viac oprávneným účastníkom aspoň osvedčené. Nie je možné vychádzať len z tvrdenia žalobcu obsiahnutého v návrhu, avšak z tvrdenia ničím neosvedčeného.

11. Žalobca návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodňoval tým, že je možno dôvodne predpokladať, že sa v doteraz uskutočnených úkonoch jednalo o zosúladený špekulatívny postup žalovaného v 12. rade najmä so žalovaným v 3. rade a prostredníctvom neho so žalovaným v 4. rade, resp. aj žalovaným v 2.rade, zameraný výlučne na špekulatívne vyvedenie celého nehnuteľného majetku z obchodného majetku Spoločnosti bez primeraného protiplnenia v snahe obísť nielen druhého konateľa spoločnosti X.. K. C., ale aj žalobcu. Toto tvrdenie žalobcu však zostalo len v rovine domnienky, možnosti, či predpokladu alebo obavy žalobcu. Súdu k týmto tvrdeniam chýba osvedčenie že existuje konkrétne reálne nebezpečenstvo bezprostredne hrozíacej ujmy, týkajúce sa žalobnom návrhu uvádzaných nehnuteľností. Žalobca neponúkol súdu žiaden aktuálny dôkaz, že nehnuteľnosti uvádzané v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sú ponúkané k prevodu alebo prechodu ich vlastníckeho práva, k prenajatiu alebo inému poskytnutiu do užívania, dražby, zaťaženiu, vloženiu ako nepeňažného vkladu do majetku inej právnickej osoby alebo k stavebným činnostiam. Keďže žalobca ničím neosvedčil jednu z dvoch základných podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia, a to konkrétne nebezpečenstvo bezprostredne hrozíacej ujmy, bolo potrebné uzavrieť, že dôvody pre nariadenie žalobcom navrhovaného neodkladného opatrenia splnené neboli, a to vo všetkých odsekoch žalobného návrhu.“

137. Voči rozhodnutiu súdu prvej inštancie č.k. 7Cb/3/2021-266 zo dňa 22.03.2021 podal včas odvolanie žalobca, ktorý v odvolaní uplatnil takmer všetky odvolacie dôvody. Konkrétne veľkú časť podaného odvolania (podobne ako pri odvolaní voči druhému rozhodnutiu súdu prvej inštancie o jeho návrhu) žalobca venoval porušeniu ustanovenia § 331 CSP o doručovaní rozhodnutia o zmietnutí návrhu na nariadenie NO a následkom tohto postupu. S meritórnym posúdením jeho návrhu nesúhlasil poukazujúc na to, že na strane 7 návrhu poukázal na rozhodnutie o povolení vkladu V 1992/2020 zo dňa 13.08.2020. Trval aj na tom, že v návrhu poukázal na snahy o prevod dotknutých nehnuteľností a ich zaťaženie. Uvedené podľa žalobcu preukazujú informácie z verejne dostupných zdrojov, najmä z katastra nehnuteľností, pričom žalobca bol názoru, že v súlade so zákonom č. 177/2018 Z.z o byrokracii tieto informácie nie je potrebné súdu predkladať. V tejto súvislosti ďalej uviedol, že v súlade s rovnakým zákonom mal súd z informačného systému katastra nehnuteľností zistiť nakladanie s

dotknutými nehnuteľnosťami v cca 10 prípadoch, ktoré konkrétne vymenoval, všetky uskutočnené v roku 2020. Žalobca poukázal aj na to, že v tom čase malo dochádzať k predaju ďalšej nehnuteľnosti, k čomu predložil dva inzeráty z médií, konkrétne sa podľa neho malo v dotknutých inzerátoch jednať o nehnuteľnosť v k.ú. I. na LV č. XXX a to stavbu bez súpisného čísla na parc. č. XXXX/XX a XXXX/XX. Žalobca záverom navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že jeho návrhu vyhovie resp. aby napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

138. O podanom odvolaní rozhodol Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 31Cob/36/2021-332 zo dňa 08.07.2021 tak, že odvolaním napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení svojho rozhodnutia sa odvolací súd zaoberal otázkou aktívnej a pasívnej vecnej legitímácie a následne dôvodnosťou a odôvodnením napadnutého rozhodnutia vo vzťahu k jednotlivým navrhovaným petitom. Vo vzťahu k druhému a tretiemu navrhovanému petitu odvolací súd konštatoval absenciu odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, vo vzťahu k štvrtému navrhovanému petitu (uloženie povinnosti podať žalobu vo veci samej) konštatoval, že tento v podstate odpadol, keďže žalobca už žalobu vo veci samej podal. Vo vzťahu k odôvodneniu prvého navrhovaného petitu konštatoval nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia vo vzťahu k jednotlivým nehnuteľnostiam, s tým že súd prvej inštancie mal posúdiť dôvodnosť návrhu ku každej nehnuteľnosti zvlášť, ako aj vo vzťahu ku každému zo žalovaných. Zároveň poukazujúc na § 228 ods. 2 CSP a § 34 ods. 2 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností uložil súdu prvej inštancie posúdiť aj to, či si žalobca má možnosť zabezpečiť svoju právnu pozíciu a ochranu svojho práva vyznačením poznámky v katastri o prebiehajúcom konaní.

139. Z návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia je nepochybné, že tento sa domáhal nariadenia NO z dôvodu potreby bezodkladne upraviť pomery medzi stranami konania (§ 325 ods. 1 CSP), pričom tento návrh si uplatnil bez podania žaloby vo veci samej, ktorú podal po začatí tohto konania s tým, že táto žaloba je predmetom iného súdneho konania ako je napadnuté rozhodnutie.

140. Neodkladné opatrenie je svojím charakterom výnimočným a mimoriadnym prostriedkom súdnej ochrany smerujúcim k dočasnej úprave pomerov a k ovplyvneniu správania účastníkov konania, predovšetkým však k ochrane pred takým konaním účastníkov konania, ktoré bezprostredne hrozí alebo trvá a má za následok hrozbu alebo vznik ujmy (materiálnej ako aj nemateriálnej) na strane iného účastníka konania resp. má za následok ohrozenie budúcej exekúcie. Neodkladné opatrenie sa považuje za výnimočný prostriedok najmä preto, lebo pri jeho nariadení súd zásadne nevykonáva dokazovanie, účastníci konania nemusia byť pred jeho nariadením vypočutí a napokon uznesenie o nariadení NO je vykonateľné bez ohľadu na jeho právoplatnosť.

141. Rozhodnutie o nariadení NO má dočasných charakter, obmedzuje sa na dosiahnutie predbežných účinkov, neprejudikuje výsledok konania vo veci samej a jeho zásahy a dôsledky, pokiaľ ide o právne postavenie povinnej osoby, sa musia minimalizovať so zreteľom na jeho zabezpečovací charakter.

142. Súd pri posudzovaní návrhu na nariadenie NO vychádza najmä zo skutočností uvádzaných v návrhu na jeho nariadenie. Návrh na nariadenie NO musí obsahovať náležitosti podľa § 325 a § 326 CSP. Navrhovateľ NO musí teda najmä tvrdiť a zároveň aj dostatočne osvedčiť existenciu nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a odôvodniť a osvedčiť potrebu neodkladnej úpravy pomerov medzi účastníkmi konania resp. odôvodniť a osvedčiť obavu ohrozenia exekúcie.

143. Skutočnosť, že súd v zmysle § 329 ods. 1 CSP môže rozhodnúť o návrhu na NO aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania, zakladá potrebu vysokej presvedčivosti samotného návrhu na nariadenie NO. Povinnosťou súdu je dôsledne vyhodnotiť, či je návrh z objektívneho hľadiska presvedčivý, či obsahuje tvrdenie ako aj osvedčenie všetkých zákonom predpokladaných skutočností. Zákon ukladá navrhovateľovi NO povinnosť hodnoverne osvedčiť nielen potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie, ale aj dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, čo môže navrhovateľ neodkladného opatrenia dosiahnuť najmä relevantnými skutkovými tvrdeniami, listinnými dôkazmi a kvalifikovanou právnou argumentáciou.

144. Nárok, ktorému sa má neodkladným opatrením poskytnúť ochrana, pritom nemusí byť nepochybne preukázaný, ale musí byť aspoň osvedčený. Miera osvedčenia sa riadi situáciou, najmä naliehavosťou riešenia. Osvedčovanie znamená zisťovanie najvýznamnejších skutočností potrebných pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie NO prostredníctvom označených dôkazov. Osvedčenie skutočností, ktoré by odôvodňovali nariadenie NO, sa posudzuje len podľa návrhu a k nemu priložených listín (prípadne aj podľa konkrétnych dôkazov, označených žalobcom, za predpokladu, že súdu vyplýva povinnosť ich zabezpečiť). Uvedený postup predpokladá platnú právnu úpravu (§ 329 ods. 1 CSP) sledujúca tým dosiahnutie účelu inštitútu neodkladného opatrenia, ktorým je flexibilné a rýchle riešenie situácie vyžadujúcej si v prípade potreby okamžitý zásah súdu.

145. K otázke všeobecných zákonných predpokladov nariadenia NO odvolací súd poukazuje napr. na nižšie citované rozhodnutie Najvyššieho súdu SR:

146. „21. Dovolací súd uvádza, že uznesenie o nariadení predbežného opatrenia (neodkladného opatrenia) predstavuje v zásade dočasné rozhodnutie, ktorého účelom je dočasná úprava pomerov strán a podmienkou na jeho vydanie je osvedčenie, že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy právnych pomerov by bolo právo strany ohrozené. Predpokladom nariadenia predbežného opatrenia (neodkladného opatrenia) okrem osvedčenia návrhu je aj osvedčenie, že bez jeho vydania by bol prípadný budúci výkon súdneho rozhodnutia ohrozený, pričom nebezpečenstvo zmarenia výkonu rozhodnutia musí bezprostredne a reálne hroziť. Predbežné opatrenie (neodkladné opatrenie) má charakter preventívneho riešenia vzťahu medzi stranami a má miesto vtedy, ak je dôvodná obava, že jeho nenariadením by sa zhoršila pozícia žalobcu, alebo by vznikol priestor k tomu, aby bol vykonaný právny úkon, ktorý by vytvoril nezvratný právny stav. Platí tiež, že predbežné opatrenie (neodkladné opatrenie) môže obmedziť druhú stranu len natoľko, aby splnilo svoj účel a nesmie ho obmedziť nad mieru nevyhnutne potrebnú. Súd pri rozhodovaní musí mať rozhodujúce skutočnosti osvedčené, musí zvažovať, či je osvedčený nárok a či je nariadenie predbežného opatrenia (neodkladného opatrenia) potrebné.

22. Z dočasného charakteru predbežného opatrenia (neodkladného opatrenia) vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia vo veci samej a pri ich zisťovaní nemusí byť dodržaný formálny postup predpísaný pre dokazovanie. Neznamená to však, že súd môže nariadiť predbežné opatrenie (neodkladné opatrenie) len na základe tvrdenia žalobcu bez toho, aby bola osvedčená pravdepodobnosť nároku a nebezpečenstvo hroziacej ujmy. Zásah do práv predbežným opatrením (neodkladným opatrením) dotknutej strany musí byť primeraný osvedčenému porušeniu (ohrozeniu) práv a právom chránených záujmov, takisto primeraná musí byť aj prípadná ujma, ktorá vznikne z predbežného opatrenia (neodkladného opatrenia) dotknutej strane. Súd pri rozhodovaní o predbežnom opatrení (neodkladnom opatrení) musí vziať do úvahy aj možnosť uvedenia pomerov strán do stavu, ktorý tu bol pred vydaním predbežného opatrenia (neodkladného opatrenia). Pod pojmom dočasná úprava pomerov medzi stranami je pritom potrebné rozumieť prípad, kedy existuje dôvodná potreba dočasne regulovať isté právne vzťahy medzi stranami, pretože hrozí vznik reálnej ujmy, resp. jej zväčšovanie.“/Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 9. februára 2017, sp. zn. 3Obdo/1/2017/.

147. Jedným z predpokladov úspešnosti návrhu na nariadenia NO je opísanie rozhodujúcich skutočností, odôvodňujúcich potrebu bezodkladnej úpravy pomerov medzi subjektami konania a zároveň aj osvedčenie tejto potreby v takom rozsahu, že tu nie sú dôvodné pochybnosti o jej danosti.

148. Žalobca sa neodkladným opatrením domáha ochrany niekoľkých desiatok nehnuteľností voči celkovo dvanástim žalovaným.

149. Odvolací súd na tomto mieste považuje za potrebné zdôrazniť, že podľa § 132 ods. 2 CSP opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na dôkazy.

150. Podľa § 326 ods. 1 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

151. Podľa § 132 ods. 2 CSP, opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy.

152. Žalobca bol v súlade s § 326 ods. 1 CSP v spojení s § 132 ods. 2 CSP povinný sám konkrétne uviesť skutočnosti, odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov, a to vo vzťahu ku každej nehnuteľnosti, ktorej ochrany sa neodkladným opatrením domáha. Z podaného návrhu na nariadenie NO nie je vôbec zrejmé, ktorý zo žalovaných je vlastníkom ktorej z nehnuteľností a či vôbec je vlastníkom niektorej z dotknutých nehnuteľností. Rovnako z neho nevyplýva, či a ktorý zo žalovaných má vykonávať nejaké úkony, ktoré by smerovali k prevodu prípadne k inej dispozícii s dotknutou nehnuteľnosťou. Pôvodne podaný návrh vôbec neobsahuje ani len tvrdenie o konkrétnej reálnej hrozbe dispozície s dotknutými nehnuteľnosťami, ale žalobca v nej iba vyjadril hypotetickú obavu, že by k takejto dispozícii mohlo dôjsť, a uviedol aké následky by to mohlo mať. Netvrdil ani neosvedčil konkrétne konanie konkrétneho žalovaného týkajúce sa konkrétnej nehnuteľnosti, ktoré bezprostredne hrozí v budúcnosti.

153. Z obsahu súdneho spisu nepochybne vyplýva, že k prevodom dotknutých nehnuteľností dochádzalo najmä v období od roku 2013 minimálne do roku 2020. Tieto minulé prevody však bez ďalšieho nemožno vyhodnotiť ako bezprostrednú hrozbu dispozíciou s dotknutými nehnuteľnosťami v budúcnosti. Prípadné prevody dotknutých nehnuteľností v minulosti v žiadnom prípade neodôvodňujú aj hrozbu prevodov

v budúcnosti. Túto možno vyvodiť napr. z plomby v katastri nehnuteľností, prípadne z inzerátu na nehnuteľnosť.

154. Ako v plnom rozsahu nedôvodnú súd vyhodnotil argumentáciu žalobcu, že súd prvej inštancie bol povinný v katastri nehnuteľností zisťovať skutočnosti, ktoré on v konaní vôbec netvrdil.

155. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 177/2018 Z.z. o niektorých opatreniach na znižovanie administratívnej záťaže využívaním informačných systémov verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon proti byrokracii), orgány verejnej moci sú pri svojej úradnej činnosti povinné a oprávnené získavať a používať údaje evidované v informačných systémoch verejnej správy a v informačných systémoch podľa odseku 4 a vyhotovovať si z nich výpisy a tieto údaje a výpisy si v nevyhnutnom rozsahu navzájom bezodplatne poskytovať. Takto získané údaje a výpisy v rozsahu nevyhnutnom na naplnenie účelu podľa osobitných predpisov, na ktorý sa poskytujú, sú orgánu verejnej moci známe z úradnej činnosti a sú použiteľné na právne účely.

156. Podľa § 1 ods. 2 zákona proti byrokracii, štátny občan Slovenskej republiky, občan členského štátu Európskej únie, občan štátu, ktorý je zmluvnou stranou Dohody o Európskom hospodárskom priestore, právnická osoba a fyzická osoba - podnikateľ nie sú povinní dokladovať orgánom verejnej moci údaje podľa odseku 1 v listinnej podobe, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

157. Podľa § 1 ods. 3 písm. b) zákona proti byrokracii, informačnými systémami verejnej správy na účely tohto zákona sú informačný systém katastra nehnuteľností.

158. Zákon proti byrokracii predpokladá, že občan nie je povinný dokladovať (preukazovať) zákonom ustanovené údaje. Aplikujúc na prejednávanú vec to však znamená, že žalobca (prípadne iný subjekt konania) nie je súdu povinný predložiť v listinnej podobe výpis z katastra nehnuteľností. Uvedené ho však nezbučuje povinnosti opísať rozhodujúce skutočnosti a označiť potrebné dôkazy. Zákon proti byrokracii neukladá súdu povinnosť aktívne vyhľadávať skutočnosti, ktoré subjekt konania dosiaľ v konaní neuplatnil a ktoré podporujú jeho nárok.

159. V zmysle skôr uvedeného odvolací súd nemohol prihliadnuť na novo žalobcom prezentované skutočnosti, týkajúce sa dotknutých nehnuteľností (najmä strana 8 podaného odvolania) - nešlo totiž o skutočnosti, ktoré si mal sám súd pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie NO z úradnej povinnosti zisťovať na základe zákona proti byrokracii, ale o skutočnosti, ktoré mal žalobca uviesť v rámci svojej povinnosti tvrdenia, a to pred rozhodnutím súdu prvej inštancie. Ak nové skutočnosti uviedol až v odvolacom konaní, nemohol na ne odvolací súd prihliadať v súlade s § 366 CSP, nakoľko by išlo o neprípustné novoty v odvolacom konaní a žalobca dôvody prípustnosti nových dôkazov a tvrdení v súlade s označeným zákonným ustanovením neuviedol, keďže sa mylne domnieval, že išlo o skutočnosti, ktoré si mal konajúci súd zistiť z úradnej povinnosti.

160. Vzhľadom na vyššie uvedené, vo vzťahu k prvému žalobcom navrhovanému petitu návrhu na nariadenie NO odvolací súd uvádza, že v prípade viacerých nehnuteľností (v prejednáwanej veci dokonca veľkého počtu nehnuteľností) je potrebné posúdiť dôvodnosť navrhovaného NO vo vzťahu ku každej nich a ak je viacero žalovaných, tak aj vo vzťahu ku každému zo žalovaných. Avšak aby súd mohol dôvodnosť návrhu na nariadenie NO takto vyhodnotiť, musí mať k dispozícii návrh na nariadenie NO, ktorý vo vzťahu ku každej nehnuteľnosti a každému žalovanému dôvody na nariadenie NO uvádza. Toto sa však v danom prípade nestalo a podaný návrh takéto dôvody neobsahuje.

161. Jedinú právne relevantnú konkrétnu hrozbu budúcu obavu, ktorú žalobca tvrdil, je možné v danej veci vyvodiť pri nehnuteľnostiach, na ktorých bola zapísaná plomba alebo sú ponúkané inzerciou k predaju, avšak aj pri tejto reálnej hrozbe žalobca neuviedol, ku ktorému z množstva označených žalovaných sa táto hrozba vzťahuje a v čom je táto konkrétna hrozba pre ochranu jeho nároku relevantná.

162. Druhým navrhovaným petitom sa žalobca domáhal uloženia zákazu žalovanému v 12/rade vykonávať akékoľvek úkony za žalobcu. Z návrhu na nariadenie NO vyplýva, že žalobca sa domáha ochrany nehnuteľností, ktoré už nie sú v jeho vlastníctve, keďže vo veci samej sa k týmto nehnuteľnostiam domáha určenia vlastníckeho práva. Z návrhu na nariadenie NO ďalej vyplýva, že v minulosti malo dochádzať k nezákonným prevodom nehnuteľností z majetku žalobcu, a to konaním žalovaného v 12/rade, na základe neplatného plnomocenstva. Snahou žalobcu prostredníctvom návrhu na nariadenie NO je teda ochrana majetku žalobcu.

163. Vo vzťahu k rozsahu obmedzenia, ktoré žalobca žiadal žalovanému v 12/rade uložiť, okrem nakladania s majetkom žalobcu, sa v návrhu na nariadenie NO nenachádza žiadne zdôvodnenie, prečo by sa žalovanému v 12/rade mala uložiť povinnosť vykonávať iné úkony za žalobcu. K obmedzeniu nakladať s majetkom žalobcu sa zase v návrhu na nariadenie NO nenachádza žiadne označenie majetku, s ktorým by žalovaný v 12/rade teoreticky mohol disponovať v budúcnosti a ani žiadne tvrdenia a dôkazy k tomu, že by k takému konaniu hodlal pristúpiť.

164. Vo vzťahu k tretiemu navrhovanému petitu odvolací súd uvádza, že sám žalobca tvrdil, že plnomocenstvo, ktorého platnosť a účinnosť žiada pozastaviť, bolo odvolané ešte v roku 2015. Odvolaním plnomocenstva nepochybne jeho platnosť zanikla, preto odvolací súd nevidel dôvod k tomu, aby bolo potrebné platnosť tejto listiny osobitne výrokom súdu upravovať. To isté možno vzťahovať aj na účinnosť a právne účinky dotknutej listiny.

165. Na základe vyššie uvedených dôvodov preto musí odvolací súd konštatovať, že žalobca v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ani v jeho následných vyjadreniach neuviedol také skutočnosti a neoznačil také dôkazy, ktoré by reálne osvedčovali potrebu bezodkladnej úpravy pomerov medzi subjektami konania, a to vo vzťahu k žiadnemu z navrhovaných petítov.

166. K namietanému porušeniu ustanovenia § 331 CSP (doručovanie rozhodnutia o zamietnutí návrhu na nariadenie NO súdom prvej inštancie) odvolací súd uvádza, že prípadné porušenie tohto ustanovenia, napriek tomu, že je spôsobilé zasiahnuť do práv žalobcu ním tvrdeným spôsobom, nemá na správnosť a zákonnosť odvolaním napadnutého rozhodnutia žiadny právne relevantný vplyv, pretože sa jedná o postup, ktorý nastal až po vydaní napadnutého rozhodnutia.

167. Skúmanie ďalších predpokladov na nariadenie neodkladného opatrenia by bolo pre absenciu osvedčenia potreby bezodkladnej úpravy pomerov nadbytočné a rovnako tak by bolo nadbytočné zaoberať sa ostatnými odvolacími dôvodmi, keďže už neboli spôsobilé privodiť pre odvolateľa priaznivejšie rozhodnutie.

168. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd vyhodnotil odvolacie námietky žalobcu, uplatnené v odvolaní voči uzneseniu č.k. 7Cb/3/2021-364 zo dňa 10.01.2022 ako nedôvodné a nespôsobilé spochybniť správnosť napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd preto uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP a § 390 CSP napriek jeho nedostatkom ako vecne správne potvrdil.

169. Záverom ešte odvolací súd k odvolaniu voči uzneseniu č.k. 7Cb/3/2021-364 zo dňa 10.01.2022 uvádza, že je potrebné súhlasiť so žalobcom, že súd prvej inštancie nepostupoval správne, ak do svojho rozhodnutia obsiahol aj vyjadrenia z iného súdneho konania bez toho, aby ich nielen žalobcovi, ale aj ostatným subjektom konania zaslal a umožnil im pred svojím rozhodnutím, aby sa k nim vyjadrili. Navyiac tieto vyjadrenia nemá k dispozícii ani odvolací súd, pretože súd prvej inštancie ich do svojho súdneho spisu nevložil. Avšak ku všetkým častiam týchto vyjadrení, ktoré súd prvej inštancie do svojho rozhodnutia použil, mal žalobca možnosť sa v podanom odvolaní vyjadriť. Odvolací súd na tomto mieste poukazuje aj na to, že samotný žalobca v podanom odvolaní uviedol, že mu nie je zrejmé, ako tieto vyjadrenia súd prvej inštancie zohľadnil vo svojom rozhodnutí. S týmto musí opätovne odvolací súd súhlasiť, pretože tiež z napadnutého rozhodnutia uvedenú skutočnosť nezistil a teda je názoru, že okrem ich citácie ich súd prvej inštancie žiadnym relevantným spôsobom pri svojom rozhodnutí nepoužil a teda ani nemali na jeho rozhodnutie žiadny relevantný vplyv.

V. Závery odvolacieho súdu k odvolaniu voči rozhodnutiu č.k. 7Cb/3/2021-434 zo dňa 31.05.2022

170. Podľa § 164 CSP, ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

171. Podľa § 236 CSP, v písomnom vyhotovení uznesenia sa uvedie označenie súdu, ktorý ho vydal, označenie strán a ich zástupcov, označenie prejednávaneho sporu, výrok, stručné odôvodnenie, poučenie o odvolaní a deň a miesto vydania uznesenia.

172. Stručným odôvodnením uznesenia ako súdneho rozhodnutia v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia treba rozumieť také jeho odôvodnenie, ktoré obsahuje zrozumiteľné uvedenie dôvodov, na ktorých je založené.

173. K základným právam účastníka konania obsiahnutým v práve na spravodlivý proces patrí právo na uvedenie dostatočných dôvodov, na ktorých je rozhodnutie založené. V súvislosti s riadnym odôvodnením je potrebné uviesť, že vychádzajúc z konštantnej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (okrem iného veci G. R. proti Š., rozsudok z 21. októbra 1999, týkajúci sa sťažnosti č. 30544/96, R. T. proti Š., rozsudok z 9. decembra 1994, týkajúci sa sťažnosti č. 18390/91, V. D. H. proti H., rozsudok z 19. apríla 1994, týkajúci sa sťažnosti č. 16034/90, judikatúry Ústavného súdu SR (sp. zn. I. ÚS 226/03 z 12. mája 2004, III. ÚS 209/04 z 23. júna 2004, sp. zn. III. ÚS 95/06 z 15. marca 2006, sp. zn. III. ÚS 260/06 z 23. augusta 2006, sp. zn. III. ÚS 36/2010 zo 4. mája 2010, sp. zn. I. ÚS 114/08 z 12. júna 2008), nie je nutné, aby na každú žalobnú námietku bola daná súdom podrobná odpoveď a rozsah povinnosti odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzovaný s ohľadom na okolnosti každého prípadu, ak však súd v odôvodnení nereaguje na zásadnú,

relevantnú námietku, súvisiacu s predmetom súdnej ochrany prednesenú žalobcom, je potrebné tento nedostatok považovať za prejav arbitrárnosti (svojoľnosti). (Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 12. mája 2011, sp. zn. 8 Sžo 122/2010)

174. Požiadavke na riadne a teda aj zákonné odôvodnenie rozhodnutia súdu odvolaním napadnuté rozhodnutie nezodpovedá, pretože v ňom absentuje náležitá právna úvaha súdu či zdôvodnenie aplikácie ustanovenia § 164 CSP na prejednanú vec, resp. otázku dôvodnosti prerušenia konania. Dotknuté zákonné ustanovenie vyžaduje minimálne:

a) vymedzenie konania a stručne aj jeho predmetu, vo vzťahu ku ktorému sa otázka prerušenia prebiehajúceho konania skúma

b) vymedzenie otázky, ktorá sa rieši v konaní pod bodom a)

c) zdôvodnenie významu otázky podľa písm. b) pre rozhodnutie súdu v prejednávanej veci

d) zdôvodnenie vhodnosti prípadne účelnosti prerušenia konania v prejednávanej veci.

175. Kým nevyhnutný obsah stručného odôvodnenia uznesenia o prerušení konania podľa § 164 CSP vymedzený vyššie pod písmenami a) a b) predstavuje skôr vymedzenie skutkových otázok, obsah pod písmenami c) a d) predstavuje skôr právne posúdenie veci, pričom v niektorých prípadoch právne posúdenie veci o týchto skutočnostiach môže splynúť, prípadne môže byť založené na totožných dôvodoch.

176. V prejednávanej veci síce súd prvej inštancie otázky pod bodom a) a b) vymedzené vyššie vo svojom rozhodnutí obsiahol, avšak absentovalo v ňom náležité právne zdôvodnenie jeho rozhodnutia, teda otázky pod bodom c) a d), vymedzené vyššie, obzvlášť v situácii, keď súd prvej inštancie vo veci meritorne rozhodol a teda v tom čase nebol predpoklad, že konanie bude naďalej pokračovať, keďže žaloba vo veci samej je prejednaná v samostatnom konaní. Z napadnutého rozhodnutia teda najmä nie je zrejmé, aký význam má pre súd prvej inštancie prerušiť konanie, ak nie je predpoklad, že vôbec nejaké ďalšie rozhodnutie bude vydávať potom, ako už vo veci meritorne rozhodol.

177. Je preto potrebné konštatovať, že súd prvej inštancie sa nedostatočne vysporiadal zo všetkými zákonnými predpokladmi ním posudzovanej otázky (dôvodnosti prerušenia konania podľa § 164 CSP), čo robí jeho rozhodnutie nepreskúmateľným.

178. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

179. Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

180. Pretože nepreskúmateľnosť odvolaním napadnutého rozhodnutia mala za následok porušenie práv odvolateľa na spravodlivý proces a tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom, odvolací súd podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP uznesenie súdu prvej inštancie zrušil v celom rozsahu. Vzhľadom na spôsob rozhodnutia odvolacieho súdu o odvolaní voči rozhodnutiu o návrhu na nariadenie NO, odvolací súd o vrátení veci súdu prvej inštancie v tejto časti nerozhodol.

181. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP a úspešnému žalovanému v 9/ a v 10/ rade priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Úspech v odvolacom konaní mali aj ostatní žalovaní, avšak so súdneho spisu nevyplýva, že by im vznikli akékoľvek účelne vynaložené trovy konania, preto im odvolací súd trovy odvolacieho konania podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP v spojení s čl. 17 CSP a § 262 ods. 2 CSP nepriznal.

182. Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3: 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu nadriadeného súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).